

INFORME 2

ANÀLISI DE RELATS DE VIDA

Celrà

Sonkette, CC-BY-SA 4.0, via Wikimedia Commons

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

Projecte de recerca "PROJECTE HEBE. L'empoderament de joves en la comunitat. Anàlisi de casos a partir de tres comunitats (HEBE-III). Projecte Ref.: PID2020-119939RB-100 finançat per MCIN/AEI/ 10.13039/501100011033"

Aquest document ha tingut en compte l'ús del llenguatge igualitari en la seva redacció i s'usa el masculí quan la claredat del text ho demana.

Avís legal:

Aquesta obra està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 4.0 Internacional de Creative Commons (CC BY-NC-ND 4.0). <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

Autoria de l'informe

Mireia Sala

Àngela Janer

Anna Planas

Carme Montserrat

Edgar Iglesias

Eduard Carrera

Sumari de continguts

1.	Introducció	5
2.	Metodologia	6
2.1.	Aplicació metodològica dels relats de vida.....	6
2.2.	Disseny de l'instrument	6
2.3.	Selecció de participants	8
2.4.	Aplicació i desenvolupament dels relats de vida.....	9
2.5.	Anàlisi de dades	11
2.6.	Aspectes ètics	12
3.	Resultats dels relats de vida.....	13
3.1.	Bloc A: Dimensions d'empoderament	13
3.1.1.	Taula de freqüències	13
3.1.2.	Descripció detallada de cada codi	14
3.2.	Bloc B: Valoració de la comunitat	19
3.2.1.	Taula de freqüències	19
3.2.2.	Descripció detallada de cada codi	20
3.3.	Bloc C: Reflexió entorn a la comunitat	26
3.3.1.	Taula de freqüències	26
3.3.2.	Descripció detallada de cada codi	27
4.	Síntesi	39
5.	Bibliografia	40
	Annex 1. Guió dels relats de vida	41
	Annex 2. Codis i definicions.....	44

Sumari de figures

Taula 1.	Punt de partida per a la configuració del guió dels relats de vida	7
Taula 2.	Perfils de persones joves. Relats de vida.....	8
Taula 3.	Perfils de joves seleccionats per fer els relats de vida.	9
Taula 4.	Llocs on s'han dut a terme les entrevistes per als relats de vida	10
Taula 5.	Freqüències de les dimensions d'empoderament	13
Taula 6.	Freqüències dels codis de la descripció de la comunitat	19
Taula 7.	Freqüències dels codis de la dimensió de reflexió entorn de la comunitat	26

1. Introducció

Aquest informe forma part d'una de les estratègies metodològiques portades a terme en el marc del projecte de I+D+I: Projecte HEBE. L'empoderament de joves en la comunitat. Anàlisi de casos a partir de tres comunitats. Ref.: PID2020-119939RB-I00, finançat per MCIN/AEI/10.13039/501100011033/.

L'estudi que es presenta té algunes qüestions inicials que guien el seu treball i a les que d'una manera o altra s'espera poder donar alguna resposta: Com influeix la comunitat en l'empoderament juvenil? Quines estratègies i recursos hauria de potenciar la comunitat per tal de facilitar l'empoderament de les persones joves? Quines sinergies s'estableixen entre els projectes socioeducatius amb finalitat empoderadora i el seu entorn comunitari? Quin és l'impacte dels projectes d'empoderament juvenil en les pròpies persones joves i en la comunitat?

Aquestes qüestions son abordades a través de diferents estratègies metodològiques. La voluntat és tenir present aquesta mirada multi-metodològica per tal d'aprofitar específicament allò de particular que pot aportar cada proposta metodològica i escollir d'aquesta manera les qüestions més oportunes en cada cas. A la vegada, també es busca la complementarietat entre les propostes i la màxima garantia d'abast d'informació en la recerca.

L'informe que ara teniu a les mans recull de forma sintètica el treball que s'ha portat a terme a través de la realització dels relats de vida de 3 joves de la comunitat de Celrà. Aquest informe, juntament amb l'[Informe 1: anàlisi d'entrevistes: Celrà](#) i l'[Informe 3: anàlisi de grups de discussió: Celrà](#), conformen el recull de dades que fonamenten i donen lloc a l'[Informe de comunitat: Celrà](#).

2. Metodologia

2.1. Aplicació metodològica dels relats de vida

El relat de vida és una estratègia qualitativa que s'emmarca en la recerca (auto)biogràfica en educació, orientada a la reflexió al voltant dels vincles entre la persona i les esferes socials on es mou i amb les quals interactua (Passeggi, 2011). Consisteix en la transcripció, reconstrucció i anàlisi del relat que realitza la persona, sobre les vivències més destacades de la pròpia vida (Martín García, 1995); en aquest cas, a través de l'entrevista biogràfica-narrativa. D'aquesta manera, es poden identificar aquells esdeveniments o etapes corrents, normatives, i també els períodes crítics o normatius, que han marcat la trajectòria de la persona, des de la seva pròpia perspectiva.

En aquest projecte, s'ha utilitzat el relat de vida per comprendre les vivències i la importància que l'entorn i els recursos comunitaris han tingut en els processos d'empoderament de les persones joves. Concretament, s'indaga en la trajectòria de persones joves amb perfils diversos en relació a la vinculació amb el territori, la seva valoració del suport que han sentit des de la comunitat i les seves propostes per millorar les experiències de les persones joves.

A través d'aquests relats, es persegueixen els següents objectius de la recerca:

- Analitzar i optimitzar els processos i recursos de la comunitat per a l'empoderament juvenil:
 - Identificar els processos i recursos que la comunitat articula i aplica
 - Analitzar la percepció i valoració que la comunitat té sobre la joventut i els seus processos d'empoderament
 - Proposar estratègies d'acció socioeducativa per afavorir l'empoderament juvenil comunitari

S'han realitzat 3 relats de vida a joves. La tasca per a la realització dels relats de vida inclou:

- a) el contacte amb les persones joves per entrevistar,
- b) la realització de l'entrevista, i
- c) l'anàlisi i la discussió dels resultats obtinguts, recollits alhora a l'informe de comunitat

Els relats de vida s'han enregistrat, transcrit i analitzat a través del programa d'anàlisi de dades qualitatives Atlas.Ti i a continuació n'analitzarem els resultats.

2.2. Disseny de l'instrument

A partir dels objectius del projecte i la selecció de les variables d'interès que poden aportar informació en cada cas, ens permet construir una taula inicial per estructurar el guió dels relats de vida. En aquest cas, la taula 1 presenta el primer esbós per al guió dels relats de vida i permet veure el desplegament inicial per configurar la pauta que haurà de guiar els relats de vida. Entre altres aspectes es té en compte la proposta de Matton (2008) a l'hora de classificar i analitzar possibles aspectes en els serveis i actius comunitaris.

Taula 1. Punt de partida per a la configuració del guió dels relats de vida

	OBJECTIUS	VARIABLES A TENIR EN COMPTE	POSSIBLES PREGUNTES
Àmbit descriptiu	<p>O1.1: Identificar els processos i recursos que la comunitat articula i aplica per facilitar l'empoderament dels i les joves.</p> <p>1.1.1. Detectar els processos que la comunitat ofereix per a l'empoderament dels i les joves.</p> <p>1.1.2. Detectar els recursos que la comunitat ofereix per a l'empoderament dels i les joves.</p>	<p>Espais</p> <p>Processos</p> <p>Agents</p> <p>Moments</p> <ul style="list-style-type: none"> - Programes específics destinats als joves - Espais disponibles (no necessàriament dissenyat per a joves) que es fan servir per a joves - Equipaments i serveis juvenils - Programes específics destinats a ells i elles per part de la comunitat (administració, entitats, associacions, etc.) - Ajuts econòmics o materials per a la promoció dels joves - Persones, col·lectius i organitzacions que donen suport a les accions de les persones joves - Xarxa virtual 	<ul style="list-style-type: none"> - Es disposa de recursos juvenils específics (ja siguin personals, grupals, comunitaris) per els joves d'aquesta comunitat? (xarxes de suport i ajuda mútua, cultura participativa, projectes d'empoderament juvenil...). - Hi ha un teixit associatiu juvenil activat? Com és la relació? - Existeixen experiències o pràctiques liderades pels joves? - Existeixen moviments socials (liderats o amb presència de joves) que reivindicuin l'increment de poder de determinats col·lectius? - Quins són els millors (més potents) recursos que té aquesta comunitat per l'empoderament dels joves? - Quins són els circuits i processos actius més eficaços?
Àmbit valoratiu	<p>O1.2: Analitzar la percepció i valoració que la comunitat té sobre la joventut i els seus processos d'empoderament.</p> <p>1.2.1. Analitzar la percepció de la comunitat sobre els processos d'empoderament dels joves.</p> <p>1.2.2. Analitzar la valoració que la comunitat fa sobre la joventut i el seu procés d'empoderament</p>	<p>Factors de la comunitat en relació a l'empoderament juvenil:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dinàmiques relacionals - Oportunitats i barreres de la comunitat per l'empoderament - Percepció sobre els joves i el seu procés d'empoderament - Causes que expliquin la situació actual de l'empoderament juvenil - Arrelament dels joves en la comunitat - interessos/necessitats dels joves. <p>Les dimensions de l'empoderament juvenil (No cal traduir a preguntes una a una, però sí tenir-les en compte):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Participació - Responsabilitat - Capacitat crítica - Autoestima - Metaaprenentatges - Eficàcia - Autonomia - Identitat comunitària - Treball en equip <p>En quina mesura els agents consideren que els joves tenen suficients recursos? I en quina mesura els aprofiten?</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Es tenen en compte les necessitats dels joves? - Es confia en els joves? - Quina percepció es té dels joves, com a recurs/com a problema? - Com valora la relació general que hi ha entre els joves i la resta de ciutadans? (hi ha tensions?....) - Els/les joves accedeixen i comparteixen, amb altres persones, espais i participen en activitats del seu territori? - Els/les joves s'identifiquen (sentiment de pertinença) amb el territori? - Com valora l'oferta i atenció que aquesta comunitat proporciona als joves (per part dels veïns, de l'administració, de les entitats existents, ...). - Les activitats que s'ofereixen són significatives pels joves? - Se'ls implica en la gestió/organització d'aquesta oferta? - Les activitats que s'ofereixen possibiliten processos d'aprenentatge? - Quins creus que són els principals obstacles que limiten o condicionen les iniciatives y la capacitat d'acció per part dels joves? - Com valora les iniciatives juvenils existents? (responsabilitat, capacitat crítica, eficàcia, autonomia, treball en equip, identitat comunitària, ...) - Com valora les iniciatives que s'adrecen als joves, però no són portades per ells? (responsabilitat, capacitat crítica, eficàcia, autonomia, treball en equip, identitat comunitària, ...) - S'incorpora la veu dels joves en estructures consultives o de presa de decisions comunitàries (consells assessors, etc...). - La comunitat aprofita les habilitats dels joves? (es pot reformular...) - Existeix coordinació i treball en xarxa entre els diferents serveis i activitats juvenils? - Hi ha canvi generacional en les entitats del municipi? <p>Sols per a professionals: En quina mesura els agents consideren que els joves tenen suficients recursos? I en quina mesura els aprofiten?</p> <p>Sols per a joves: En quina mesura els joves consideren que tenen suficients recursos? I en quina mesura els aprofiten?</p>
Àmbit propositiu	<p>O1.4: Proposar estratègies d'acció socioeducativa per afavorir l'empoderament juvenil comunitari.</p> <p>1.4.1. Documentar les propostes de les persones joves per dissenyar accions socioeducatives que afavoreixin l'empoderament juvenil comunitari.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Governança i lideratges (redistribució de poder) - Debat intergeneracional (infantilització dels joves) - Noves formes de comunicació. - Recursos (humans, temporals, materials, econòmics...) - Perspectiva local - global 	<ul style="list-style-type: none"> - Quins canvis o transformacions hauria de fer la comunitat? - Quines figures professionals s'haurien de reforçar? - Quines iniciatives s'haurien de reforçar?

Font: Elaboració pròpia

Les qüestions d'interès que s'identifiquen en la taula anterior acaben estructurant un guió inicial orientatiu que pot ser d'utilitat per orientar o motivar el relat de cada persona jove. Tal com ens fa

notar Martín García (1995) l'aplicació d'aquesta tècnica en l'àmbit de la pedagogia social és útil per aprofundir i precisar en algunes qüestions o problemes. També per complementar altres mètodes i proporcionar una lectura més reflexiva, de manera que pot donar suport a afirmacions teòriques y altres resultats obtinguts a través d'altres tècniques.

En el resultat final és l'instrument s'estableix clarament:

- a) L'objectiu del relat de vida a obtenir: Saber qui ha acompanyat la persona jove en el procés d'empoderament, saber com s'ha sentit i quin ha estat el seu rol en aquest procés.
- b) Com s'han de fer les trobades per obtenir el relat: Es detalla com es poden estructurar les sessions i els aspectes essencials per a la recollida de la informació.
- c) El guió: Quin és el guió inicial de partida i com s'ha de tenir en compte a l'hora de conduir el relat. Es presenta el guió com una pauta orientativa estructurada en els tres blocs (descriptiu, valoratiu i propositiu) inicialment establerta.

La tècnica del relat de vida no requereix una validació prèvia específica del guió o de la pauta que orientarà el debat. Es parteix d'una pauta inicial però es deixa que el relat flueixi i que sigui la pròpia persona entrevistada, autora del relat, qui vagi aprofundint i ampliant el discurs en funció dels seus interessos i prioritats (Mas García, 2007). El guió únicament serveix de contrast per tal d'assegurar que s'han tractat els aspectes d'interès per a la recerca

2.3. Selecció de participants

Per la selecció de participants es tenen en compte varis aspectes que es consideren importants perquè s'atengui a la memòria científica del projecte però també per donar resposta a la complexitat de les tres comunitats totalment diferenciades, tant a nivell de perfil de persones joves com de context.

En primer lloc, es té en compte que la selecció de participants tingui present tant la varietat del perfil de participants com la persona investigadora que recollirà el relat. En segon lloc, en la selecció dels perfils dels participants es té en compte a banda de l'edat, el gènere, la trajectòria formativa-laboral, la participació, si es troba en situació d'exclusió i l'origen.

La quantitat de variables fa que s'acordi jugar amb les 9 persones joves de totes les comunitats i no només amb les de cada territori per garantir que s'arriba a tots els perfils. En conseqüència a cada territori es seleccionen 3 persones joves d'edats diferents: de 16 a 20 anys, de 20 a 25 anys i una altra de més de de 25 anys que compleixen amb els perfils descrits a la següent taula 2.

Taula 2. Perfils de persones joves. Relats de vida.

	De 16 a 20 anys	De 21 a 25 anys	Més de 25 anys
Gènere	Home/Dona/No binari	Home/Dona /No binari	Home/Dona /No binari
Trajectòria formativa-laboral	Estable/Inestable/no lineal o itinerari irregular	Estable/Inestable/no lineal o itinerari irregular	Estable/Inestable/no lineal o itinerari irregular
Participació	Participació institucional clàssica/Participació no institucional o no participa	Participació institucional clàssica/Participació no institucional o no participa	Participació institucional clàssica/Participació no institucional o no participa
Exclusió	Sí/No	Sí/No	Sí/No
Origen	Nascut a Catalunya o Espanya/Nascut a l'estranger	Nascut a Catalunya o Espanya/Nascut a l'estranger	Nascut a Catalunya o Espanya/Nascut a l'estranger

Font: Elaboració pròpia

En tercer lloc, per contactar amb els diferents participants el grup motor d'aquesta comunitat proposa diferents perfils de persones joves susceptibles de fer el relat de vida.

Finalment, en quart lloc, en la taula 3 es presenten els perfils de persones joves que han participat dels relats de vida. Si comparem la taula on s'especifiquen els perfils als que volíem arribar amb la dels perfils amb els que s'ha fet el relat de vida podem observar que:

- a) A l'haver de canviar els contactes que teníem previstos inicialment ha fet que en alguns casos hi hagi hagut alguns perfils als que no s'ha pogut accedir. En aquest sentit, no hem pogut accedir a cap perfil no binari ni a cap perfil que no participi en res.
- b) Hem tingut dificultats per accedir a perfils de persones joves menors de 20 anys
- c) Els coneixements de les professionals de joventut ens ha facilitat els contactes, tot i que això ha fet que els perfils tinguin certa proximitat a projectes institucionals. Així doncs, tot i tenir algunes persones joves amb una participació no institucional es considera que aquesta també ha estat una limitació.

Taula 3. Perfils de persones joves seleccionats per fer els relats de vida.

Perfil	Codi	Edat	Gènere	Perfil
Jove 1	CEL_L2RV_Jove1A	20	D	Trajectòria formativa estable, participació no institucional, en situació d'exclusió, nascuda a l'estranger.
Jove 2	CEL_L2RV_Jov21A	23	H	Trajectòria formativa inestable, no participa, en situació de no exclusió, nascuda a Catalunya.
Jove 3	CEL_L2RV_Jove3A	25	D	Trajectòria formativa laboral estable, participació institucional clàssica, situació d'exclusió i nascuda a Catalunya.

Font: Elaboració pròpia

2.4. Aplicació i desenvolupament dels relats de vida

El treball de camp s'ha desenvolupat en tant que procés com estava previst tot i que hi han hagut dificultats especialment en els seus inicis. Les dificultats majors han estat relacionades amb la identificació de les persones joves que podrien participar en els relats de vida. Un cop identificades tot i que hi ha hagut modificacions constants de les agendes de trobada el procés s'ha desenvolupat amb normalitat.

L'aplicació i desenvolupament del treball de camp es realitza entre maig del 2022 i gener del 2023. El procediment per la recollida de dades es porta a terme de la següent manera:

A través del grup motor i les professionals de joventut es fa una proposta de persones joves que podrien estar interessades en realitzar els relats de vida i que compleixen els perfils que vam especificar. El grup motor s'hi posa en contacte i accepten, el coneixement amb les professionals de joventut facilita que vulguin participar del projecte.

Seguidament, un cop identificades les persones joves, la persona investigadora encarregada del treball de camp procedeix a fer la primera trobada informativa del projecte de recerca on s'expliquen els objectius, les seves fases i se'ls hi proposa la seva participació en els relats de vida. També s'expliciten les consideracions ètiques relacionades amb la seva participació (consentiment informat, ús i tractament de dades, confidencialitat...). El contacte amb les persones joves es fa via *whatsapp* i es planifiquen les trobades en funció de la seva disponibilitat i preferències.

Es proposen fer 3 entrevistes amb cada persona jove. El número total d'intents de trobades es superior a les trobades que es formalitzen. Es difícil trobar el moment i que després de confirmar es concreti la trobada. Apareixen entrebancs per poder trobar-se tot i que en general avisen i canviem el lloc, el dia i l'hora. Tot i això, en més d'una ocasió alguna persona jove va anul·lar o no es va presentar a alguna de les trobades, argumentant imprevistos d'última hora.

Els llocs on es realitza l'entrevista son diversos i canviant en funció de les propostes que fan les persones joves. La següent taula 4 en presenta la síntesi.

Taula 4. . Llocs on s'han dut a terme les entrevistes per als relats de vida

	Llocs	Numero de trobades	Número de cites
Jove 1	Bar del centre del municipi	3	3
Jove 2	Bar del centre a la primera trobada. Per les següents trobades zona del polígon, a petició seva.	3	6
Jove 3	Bar del centre del municipi	2	2

Font:

Elaboració pròpia

La dinàmica de les entrevistes dels relats de vida s'estructura de la següent manera:

Primera trobada (trobada de contacte i primera entrevista)

- Es crea un espai de confiança, informal per connectar amb la persona.
- Es presenta la persona entrevistadora i el projecte de recerca.
- Es recull i es signa el consentiment informat.
- S'explica que es tracta d'un relat de vida i que aquest consta de 2 a 4 sessions (en funció de com vagi) en què la persona jove podrà esplaïar-se i explicar les seves vivències. Al final, quan ja haguem fet totes les trobades i abans d'utilitzar-lo per la recerca es podrà fer una relectura del que haurem transcrit i comentar el que li sembli.
- Se li recorda que ens interessa conèixer la opinió, les seves vivències i que per això l'hem seleccionada.
- S'inicia el relat de vida i es grava l'àudio.
- Es concreta la següent trobada.

Trobades de seguiment (segona entrevista)

- Comentar la trobada anterior per ressituar el tema i després gravar la sessió.
- Continuar amb les parts del guió que no s'hagin tractat.
- Quedar per la següent trobada.

Sessió de tancament (tercera entrevista i tancament)

- Comentar la trobada anterior per ressituar el tema i després gravar la sessió
- Relectura i consensuar el relat .

Com a aspectes a destacar en el desenvolupament de les entrevistes caldria posar de manifest que en més d'una ocasió les persones joves ens han afirmat que aquest tipus de trobades els han permès reflexió sobre les seves pròpies trajectòries i repensar des d'on es miren la seves vides.

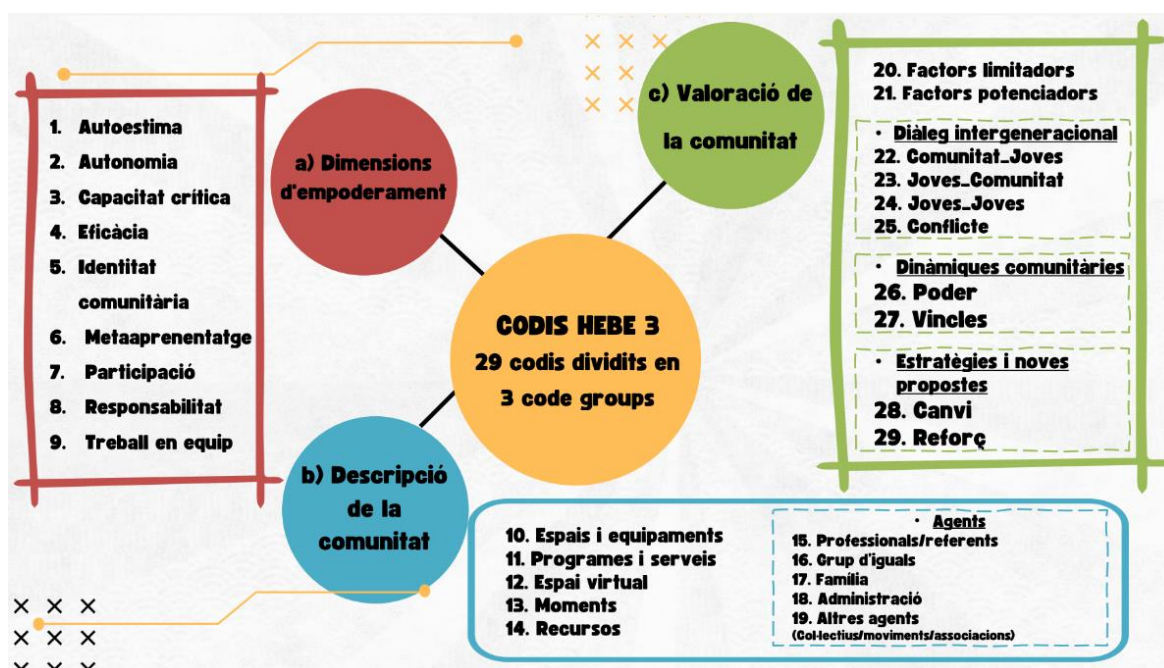
També posar sobre la taula que deixar un cert marge de temps entre les entrevistes ha facilitat que les persones joves anessin interioritzant el seu relat i fossin més capaces de reflexionar sobre la seva pròpia trajectòria.

2.5. Anàlisi de dades

Els 3 relats de vida han suposat 8 trobades entre una persona de l'equip investigador i la persona jove. De mitjana, cada una d'aquestes trobades recull una hora i mitja de conversa. Cada una d'aquestes trobades s'ha gravat i transcrit, per analitzar-la amb el programa d'anàlisi qualitativa Atlas.ti.

Seguint una lògica deductiva-inductiva s'han establert 29 codis d'anàlisi. Els 29 codis, tal i com mostra la Il·lustració 1, s'organitzen en 3 blocs temàtics: a) dimensions d'empoderament, b) descripció de la comunitat i c) valoració de la comunitat. Els codis de la primera dimensió corresponen a les nou dimensions d'empoderament que el Projecte HEBE ha construït i validat en relació a l'empoderament juvenil. Els codis que formen part del segon i tercer bloc són categories que parteixen del marc teòric fonamentat de la pròpia recerca sobre espais, moments i processos. El darrer bloc recull la vessant valorativa de l'instrument. Aquest bloc posa especial atenció als factors limitadors i potenciadors que la comunitat mobilitza per a l'empoderament de les persones joves; al diàleg intergeneracional i a les dinàmiques comunitàries en relació als canvis que hauria de fer la comunitat per afavorir l'empoderament de les persones joves. L'annex 2 recull les definicions específiques per cada codi.

Il·lustració 1. Codis d'anàlisi en la recerca

Font: Elaboració pròpia

El procés de codificació s'ha realitzat sota l'acord d'interjutges, segons el qual una persona de l'equip investigador analitza els documents i una segona en fa una revisió sistemàtica, per millorar-ne la consistència analítica. S'ha seguit el mateix procediment per les tres comunitats.

La codificació ha permès fer una anàlisi de contingut temàtic segons cada una de les dimensions que finalment han pres el nom de: **dimensions d'empoderament, valoració de la comunitat i reflexió entorn la comunitat**. Per a cada dimensió l'anàlisi s'inicia amb una taula de freqüències, que permet recollir el nombre total de cites per cada un dels codis. La segueix una descripció rica de cada un d'aquests codis, que posa especial atenció a allò que emergeix en els discursos en funció

del perfil de la persona que està elaborant-lo. La revisió finalitza amb una anàlisi de co-ocurrències que emparella els codis en funció del nombre de cites que comparteixen.

2.6. Aspectes ètics

Es fa constar que la recerca: PROYECTO HEBE. El empoderamiento de jóvenes en la comunidad. Análisis de casos a partir de tres comunidades (HEBE-III) va ser avaluada pel Comitè d'Ètica i Bioseguretat de la recerca de la Universitat de Girona i va rebre dictamen favorable amb el següent codi: CEBRU0010-22. Que, per tant, ha contemplat tots els aspectes ètics en relació a la investigació amb persones i ha seguit totes les normatives vigents, així com fet servir tots els consentiments informats pertinents.

3. Resultats dels relats de vida

3.1. Bloc A: Dimensions d'empoderament

3.1.1. Taula de freqüències

A la taula 5 podem observar el número de vegades que els codis que fan referència a les 9 dimensions de l'empoderament apareixen i com es distribueixen entre els relats de vida de les persones joves. Seguidament a la taula es descriu la llegenda utilitzada.

Taula 5. Freqüències de les dimensions d'empoderament

	JOVE 1				JOVE 2				JOVE 3				Totals	
	N	Row rel	Col rel	Tab rel	N	Row rel	Col rel	Tab rel	N	Row rel	Col rel	Tab rel	N	Table-rel
Autoestima	1	33,33%	2,38%	0,15%	0	0,00%	0,00%	0,00%	0	0,00%	0,00%	0,00%	1	0,44%
Autonomia	3	6,25%	4,23%	0,44%	3	6,25%	9,37%	0,44%	10	31,25%	8,56%	2,21%	16	7,08%
Capacitat Crítica	18	12,24%	29,13%	2,65%	16	10,88%	30,07%	2,36%	15	15,31%	12,95%	3,32%	49	21,68%
Eficàcia	4	14,81%	6,32%	0,59%	1	3,70%	5,56%	0,15%	4	22,22%	3,37%	0,88%	9	3,98%
Identitat comunitària	19	9,74%	27,74%	2,80%	15	7,69%	36,17%	2,21%	31	23,85%	26,13%	6,86%	65	28,76%
Metaaprenentatge	0	0,00%	0,00%	0,00%	0	0,00%	0,00%	0,00%	5	50,00%	4,17%	1,11%	5	2,21%
Participació	16	10,06%	20,04%	2,36%	3	1,89%	5,77%	0,44%	34	32,08%	28,34%	7,52%	53	23,45%
Responsabilitat	4	6,35%	8,07%	0,59%	3	4,76%	13,07%	0,44%	14	33,33%	11,57%	3,10%	21	9,29%
Treball en equip	1	4,76%	2,08%	0,15%	0	0,00%	0,00%	0,00%	6	42,86%	4,91%	1,33%	7	3,10%
Totals	66	9,73%	100,00%	9,73%	41	6,05%	100,00%	6,05%	119	26,33%	100,00%	26,33%	226	100,00%

LLEGENDA	
N	Número absolut de vegades que surt el codi en les entrevistes d'aquest perfil.
Row rel (relatiu de la fila)	Percentatge del codi en el total de les entrevistes
Col rel (relatiu de la columna)	Percentatge del codi en aquest perfil entrevistat
Tab rel (relatiu de la taula)	Percentatge del codi en el total d'aquest bloc de codis en les entrevistes.
Absolute	Número absolut de vegades que surt el codi en el total de les entrevistes
Table-relative	Percentatge de vegades que surt el codi en el total de les entrevistes

Font: Elaboració pròpia

En la codificació dels relats de vida de les persones joves de Celrà, apareixen 226 cites relacionades amb les 9 dimensions d'empoderament. Tot i això, la dimensió d'*autoestima* és gairebé inexistent i la trobem en una sola cita del perfil de la persona Jove 1. Per la cua, la segueixen les dimensions de *metaaprenentatge* (5 cites) i *treball en equip* (7), que en la seva majoria només apareixen en el relat de vida de la persona Jove 3, una jove amb trajectòria associativa vinculada a la comunitat. *Eficàcia* també apareix en els tres relats però amb poca intensitat, representa el 4% del total de cites. Tot i que *autonomia* (16) i *responsabilitat* (21) apareixen amb més força, ho fan de forma desigual entre els perfils i, altra vegada són dimensions més presents en el perfil de la persona Jove 3. En canvi, la *capacitat crítica* és la dimensió que és present de forma més equilibrada en els tres relats i representa el 21,7% (49 cites) del total. Les dues dimensions que apareixen amb més força són les que es relacionen amb la investigació: la *participació* i la *identitat comunitària*, recullen 53 i 65 cites, respectivament. Si ens fixem en les freqüències en el discurs de cada persona jove, crida l'atenció com una les dimensions que més apareix en els tres perfils és la *identitat comunitària*, element central en les preguntes del relat de vida, però que la segona és la *participació*, per la

persona jove més vinculada pels a la vida social i comunitària del municipi i la *capacitat crítica* per aquelles que no tenen un perfil participatiu tan evident.

3.1.2. Descripció detallada de cada codi

Autonomia

Les persones joves es veuen capaces de gestionar i liderar projectes, ajudar a la família a nivell econòmic, senten que tenen capacitat d'autonomia per aconseguir-ho. Consideren que si els donessin més responsabilitat i espai per prendre les seves pròpies decisions, es sentirien que formen part d'una comunitat i, per tant, encara s'implicarien més.

“No... solo el local pero es verdad que ahora estoy intentando El Moll de aquí Celrà, pues a ver si puedo estar... en el grupo este... porque he visto que muchos del pueblo van al Moll de Bordils y que en verdad no es nuestro pueblo, es Celrà sabes, y que si los de Celrà no saben como gestionarlo, pues algo podré aportar sabes... para que vaya mejor...” (CEL_L2RV_Jove1A).

“No, al contrari, sóc jo que els ajudo a ells...” (a la família) (CEL_L2RV_Jove2B).

“Sí, sí. Com, no sé, hem canviat nosaltres també, perquè no és que ens desentenguéssim del local, però sí que vam com ser més autònoms. Vam agafar més nosaltres i dir volem seguir nosaltres, i ens vam implicar” (CEL_L2RV_Jove3B).

“Si jo fos..., tingués alguna responsabilitat, els citaria a l'ajuntament molt sovint. “Què feu, qui sou, què us trobeu, què teniu en ment, quins projectes teniu ganes de tirar endavant?” També. que sentin que formen part d'algo. Que no són ells sols allà, sinó que formen part d'un poble, d'una comunitat, i que tenen capacitat de decisió i de, fins i tot, no sé, per a la festa major, de fer els actes més importants, i que la gent hi vagi i tal. Això seria algo que faria segur, com més implicació institucional...” (CEL_L2RV_Jove3B).

Capacitat Crítica

Les persones joves reflexionen sobre el que està passant al seu voltant. Tenen una capacitat crítica cap a l'entorn, analitzar les injustícies que passen, veure què falta i què cal canviar, com les tracten els altres, què necessiten per sentir-se que formen part de la comunitat.

Són crítiques a l'hora de no malgastar el temps amb coses que no els aporten res, com passar-se hores veient tik-toks o deixar-se endur per la beguda en moments complicats.

“No sé, yo creo que sí... a ver, no del todo porque a veces es como, tengo ideas muy... muy como, no sé, como con expectativas muy grandes, pero yo creo que sí que soy crítica, razono las cosas, si tienen sentido bien...” (CEL_L2RV_Jove1A).

“Yo me quejaba porque sentía mucha injusticia sabes? Y claro una cosa que tengo muy interiorizada porque nunca han sido justos conmigo, es que me gusta la justicia, independientemente yo quiero ser justa, y claro, empezaba a ver y entender esto, y me quejaba cómo puedes hacer esto? En clase, que hacías, que hacemos, antropología, es porque, esto no puede ser así, pero me costó entender que esto no viene de ahora, que viene de tiempo atrás.. de que si el país va mal no viene de ayer sabes? Antes yo decía la política no me interesa, no quiero votar, pero ahora sí, en plan, me gustaría defender

mis derechos, hacer esto implica, me da un poco de voz sabes, en lo general” (CEL_L2RV_Jove1C).

“Abans no sabia gestionar quan estava malament, el meu cap me... jo sóc una persona que quan em passa algo penso molt, penso molt, i començo a donar voltes, a donar voltes, a donar voltes, i estic en el treball amb ansietat, i dono voltes i ho deixo, començava a beure i a passar de tot de les responsabilitats, de tot, de tot, de tot... ara no, ara li dono voltes i tal, intento desconnectar, no pensar tant, me costa, però Bueno ara no deixo les coses de cantó, estic malament i vaig a la feina, abans estava malament i botella, anava a buscar la baixa...” (CEL_L2RV_Jove2A).

“Sí, crec. Com per la identitat individual i... I és a partir del “jo”, com ho expresso, com em performo gairebé cap enfora, quina imatge creo tota l'estona, i que estem en un moment tan políticament correcte en tot, que a mi això és algo que també em frena, eh? De dir, o sigui, jo veig un espai feminista, i ara com m'hi relaciono?” (CEL_L2RV_Jove3B).

Eficàcia

El terme eficàcia no se'n parla pròpiament i està molt difusa. En algunes ocasions si que les persones joves manifesten perseguir uns objectius i que els intenten assolir de la millor manera.

“No... solo el local pero es verdad que ahora estoy intentando El Moll de aquí Celrà, pues a ver si puedo estar... en el grupo este... porque he visto que muchos del pueblo van al Moll de Bordils y que en verdad no es nuestro pueblo, es Celrà sabes, y que si los de Celrà no saben como gestionarlo, pues algo podré aportar sabes... para que vaya mejor...” (CEL_L2RV_Jove1A).

“Bien, a ver, de hecho mi futuro como tal siempre he tenido el presentimiento que me iría bien, tengo claro que en un futuro tendré lo que quiero, tampoco pido mucho pero sí que es verdad que me siento que será bueno...” (CEL_L2RV_Jove1C).

“No sé com dir-ho. Saps? Jo abans feia teatre, abans també feia periodisme, abans també treballava amb la comunitat. No sé, feia tot, tot això també ho feia abans, l'únic és que ho feia com a militància, voluntariat, amb servei comunitari, diga-li com vulguis. I ara tot aquest àmbit l'he anat com convertint en el meu espai professional, i ara cobro per això” (CEL_L2RV_Jove3B).

Identitat comunitària

Les persones joves comencen a tenir consciència d'una identitat comunitària quan es vinculen amb projectes del poble, formen part d'algun col·lectiu o bé, es relacionen amb el seu grup d'iguals. La identitat comunitària passa per tenir espai per les persones joves, un espai on trobar-se i relacionar-se amb el seu grup d'iguals, conèixer el territori, sentir que formen part del poble, de la comunitat i, que se'ls dona una responsabilitat i una capacitat de decisió.

Aquesta identitat comunitària és forma més aviat i més ràpid en persones joves que des de petites ja han participat a extraescolars, a l'esplai... En canvi, les persones joves d'altres orígens, al principi tenen un xoc cultural amb l'entorn i tendeixen a ajuntar-se més entre elles. Però una vegada surten de la seva zona de confort i coneixen altres persones joves del seu entorn, se senten que formen part de la comunitat.

La identitat comunitària té una relació directe amb la vida activa del poble: botigues, parcs, llocs de trobada... Al barri Vell han anat tancant algunes botigues de tota la vida i les persones joves senten que s'ha perdut la relació amb les altres, perquè la gent s'anava trobant i hi havia més vida al carrer.

Celrà és un poble on s'hi troben a gust i senten que en formen part. Quan t'hi quedes a viure i convius amb la gent, el poble et dona la oportunitat de formar aquesta identitat comunitària.

“No sé, antes veía el pueblo diferente, antes lo veía como más dividido que ahora, o sea, en plan, no me llevo con los del pueblo pero sí que es verdad que lo noto más acogedor el pueblo. Al principio era como los grandes con los grandes, los que acaban de entrar con los que acaban de entrar... y así, como en grupos todos... y ahora pues no... gente con la que estaba aquí, que no me iba a llevar... que yo pensaba que nunca me iba a llevar, pues ahora nos hablamos, tu me saludas, yo te saludo, tu me conoces... incluso con gente mayor...” (CEL_L2RV_Jove1A).

“Sí... pero a ver, el pueblo como tal es... yo personal, no es que me llevara con todos ni que sea muy fácil de relacionarme, pero sí que es verdad que ahora lo siento, me siento más del pueblo, menos, no sé... menos rechazada...” (CEL_L2RV_Jove1A).

“Doncs, perquè conec tota la gent, soc d'aquí, m'he criat aquí i ja està, i em conec cada rincón i de petit, no sé, he fet mil cabanyes amb els meus col·legues, hem voltat per tot el poble, que ens el coneixem més que ningú, i això, i la gent” (CEL_L2RV_Jove2C).

“Sí, perquè nosaltres el que sí que teníem era el sentiment de poble, crec que sempre ens havia mogut molt, i aquí a la zona hi ha el jovent de Bordils, que és una entitat molt històrica, que té com 30 anys de vida, o més, que és molt fort, és una entitat de gent gran de Bordils, té molt de poder, i nosaltres a Celrà sempre hi havia hagut l'assemblea de joves, l'assemblea popular, no sé què, com algo més polititzat, i nosaltres teníem ganes de fer-ho i de fet, vam dir ens direm Jovent de Celrà, però nosaltres en aquell moment ens desmarcàvem i ens creiem més intel·ligents que els pobles dels costats, i dèiem que teníem una assemblea horitzontal, que seria autogestionada... bueno, bàsicament totes les paraules que recollíem del que veníem d'abans, però... bueno, és igual, era un grup d'amics, però sí que era un grup d'amics intergeneracional, de cop ens vam trobar molta gent de diferents generacions, de fet no érem ben bé un grup d'amics, ens trobàvem però no érem la colla, érem diferents generacions des del 93 fins el 97, que ens trobàvem, i jo allà vaig fer molts amics, i d'allà va sortir la colla que tinc jo” (CEL_L2RV_Jove3A).

Meta aprenentatge

La dimensió de metaaprenentatge només apareix en el relat de la persona jove 3, sobretot, quan entra al món laboral, construeix els seus propis projectes a nivell professional i ho fa gràcies als aprenentatges previs. La persona jove s'adona que haver participat en activitats socials de la comunitat com a voluntària o col·laboradora, l'ha permès adquirir unes competències d'organització i presa de decisions claus, no només pel seu desenvolupament professional, sinó també, per la capacitat d'emprendre nous projectes.

“Em vaig haver de donar d'alta d'autònoma, tinc una companyia de teatre, va sortir de sota les pedres, de fet amb una amiga meva d'aquí a Celrà que també havíem estat liades amb tots aquests asuntos, a mi sap que m'agrada molt escriure i em va dir tu, vull escriure una obra de teatre, ella va estudiar a l'ERAM, i ens vam posar així, jo

estava acabant la carrera a Barcelona, ens vam posar com qui no vol la cosa, vens a casa i escrivim i anem muntant la obra, va anar molt bé i vam crear una companyia. Clar a la hora de fer estatuts, tot això, organitzar-nos prendre actes tot això ja està après, superat, llavors ara tinc una companyia de teatre". (CEL_L2RV_Jove3A).

"No sé com dir-ho. Saps? Jo abans feia teatre, abans també feia periodisme, abans també treballava amb la comunitat. No sé, feia tot, tot això també ho feia abans, l'únic és que ho feia com a militància, voluntariat, amb servei comunitari, diga-li com vulguis. I ara tot aquest àmbit l'he anat com convertint en el meu espai professional, i ara cobro per això". (CEL_L2RV_Jove3B).

Participació

Participar, segons les persones joves, es fer alguna cosa per la comunitat, pel poble i tenir un vincle amb les altres. Conèixer els diferents projectes que hi ha a la comunitat i tenir professionals referents que les acompanyin i que els expliquin els diferents projectes que hi ha a la comunitat, afavoreix la seva motivació per participar i vincular-se amb l'entorn.

Però hi ha una divisió entre les persones de Celrà i les persones joves novingudes. Això condiciona la seva participació. Les persones joves natives, recorden haver començat a participar amb la comunitat durant la seva infantesa, a través de l'escola o de les extraescolars. En canvi, les persones joves immigrants, els costa més involucrar-se, potser per falta de recursos o per desconeixement.

La participació va relacionada amb la capacitat crítica. Ser conscients del que han viscut i veure coses que volen canviar del seu entorn, les anima a participar a nivell polític i social, com per exemple, la creació del Jovent de Celrà i la comissió gestora que englobava totes les entitats juvenils del poble. També consideren que si tinguessin més espais on se sentin més identificades, la seva participació seria més alta. Pensen que molts dels projectes i de les activitats estan enfocats a la gent gran, a famílies vulnerables, la festa major... i volen un espai propi.

Les persones joves s'adonen, però, que la participació amb la comunitat varia amb els anys perquè la seva motivació canvia i els seus interessos són uns altres.

"Yo creo que sí, participar es hacer algo por el pueblo, no sé... yo creo que sí que apporto al pueblo, aunque no estoy directamente con el jovent de Celrà o lo que sea..." (CEL_L2RV_Jove1A)

"Antes yo decía la política no me interesa, no quiero votar, pero ahora sí, en plan, me gustaría defender mis derechos, hacer esto implica, me da un poco de voz sabes, en lo general" (CEL_L2RV_Jove1C).

"Sí, gairebé sí, era la mateixa gent sí, sí vull dir els que estàvem a l'escola després ens trobàvem a bàsquet, a música i al casal d'estiu, que aquest és un altre... i l'ESO de cop ets més adolescent i vas més a la teva, i la família va perdent pes crec, i vas creant més el teu cercle de participació, i després aquí 1r i 2n no, però a partir de 3r, jo anava al casal de petita, al casal esplai, que els caps de setmana a l'esplai es troben i això, jo mai m'hi havien apuntat, mai hi havia anat, sí que tenia amigues que anaven a l'esplai, jo no havia anat mai al casal ni res, però a partir de 4t d'ESO em vaig involucrar molt amb el que era l'assemblea de joves del poble, hi havia una assemblea de joves bastant polititzada, que tenia un local a les monges, que era un local aquí dalt" (CEL_L2RV_Jove3A).

“Clar, participar. Participar per a mi és, crec, com prendre decisions amb un col·lectiu, i aquestes decisions poder com dur-les a terme, com materialitzar tota la teva idea en un lloc concret, en aquest cas en el poble, i que tingui certa incidència en la gent, encara que sigui sortir a l’agenda setmanal o en una newsletter de l’ajuntament, o en el WhatsApp o on sigui. O sigui, que realment tingui una certa implicació i visibilització. Si no, ja pots anar participant... O sigui, si ningú et reconeix, no estàs participant enlloc. Crec. O sigui, com de dir, ja pots anar fent coses, que...” (CEL_L2RV_Jove3B).

La persona Jove 3 explica un cert desencís en relació al moviment participatiu i polític que el seu grup havia propiciat en comparació al que ella detecta que ara mateix s’està duent a terme dins les associacions, és a dir, evidencia cert canvi en la participació de les persones joves.

“Sí, veus? Exacte. Nosaltres abans, o anàvem aquí o a l’Ateneu aquest, o havia una mani de no sé què. Sí que hi anàvem, i sí, anàvem molt més. Ara, no sé, com que els costa, o jo ja no m’entero de res, que és una opció, o tothom està com molt desvinculat o... No sé, és molt raro, i és un moment molt raro, el d’ara”. (CEL_L2RV_Jove3B)

Responsabilitat

La responsabilitat que agafen les persones joves varia molt segons el seu entorn familiar i social. Les persones joves que viuen en un context més vulnerable, agafen molta responsabilitat dins la família en temes econòmics, de cures.... En contrapartida, persones joves que han tingut i tenen una realitat més estable, la dimensió de responsabilitat està totalment vinculada amb la participació i implicació a projectes de la comunitat.

“No sí a mi tots em diuen ja t’has jubilat, amb els col·legues...” (CEL_L2RV_Jove2B).

“Ser-hi, ser-hi allà i punto. I ja està. Sí que és veritat que sempre passarà, algú decidirà més, algú decidirà menys, algú tindria més capacitat de persuasió dels altres, i algú decidirà pel seu compte, i punto. Però ser-hi allà, està organitzant, estar movent una valla, estar servint una birra al darrere d’una barra, poder com tenir aquest record, no?, ja és que has participat d’alguna manera. Serà millor o pitjor la teva experiència, però hauràs participat”. (CEL_L2RV_Jove3B).

“És que a mi a periodisme no em ensenyar això, a buscar no sé què, a moure’m tal, sobretot a reclamar, reclamar, reclamar i a demanar, perquè tot això sí que a nosaltres ens ho han posat fàcil, però aquí érem un grup de gent que fèiem i fèiem i treballàvem per això, vull dir que no ens paràvem de moure, llavors, no és que ningú ens hagi donat un paper mireu, el vostre projecte serà aquest, no no, l’hem construït tot des de 0, i això no t’ho ensenyen enlloc. I jo posar-ho com en entrevistes de feina perquè ara no en faig perquè sóc autònoma, bueno és que a més sóc autònoma” (CEL_L2RV_Jove3A).

Treball en equip

El treball en equip és una dimensió que la consideren clau tant pel desenvolupament personal com comunitari. Intercanviar idees, opinions, prendre decisions d’una manera compartida... afavoreix a obtenir millors resultats amb la suma de tots els esforços i a aconseguir els objectius marcats, com és l’exemple del Moll gestionat per persones joves.

“Si... a ver... yo creo que aporta tanto personal como en comunidad... porque, no sé... en grupos pues cuantas más personas más ideas, se saca más, a veces hay mejores resultados sabes que si lo hace uno solo...? Y también aprendes de las otras personas,

a mi por ejemplo, soy muy observadora y veo las personas y digo, vale esto lo puedo aprovechar y meterlo en mi vida sabes?” (CEL_L2RV_Jove1B).

“Les decisions de com funciona el moll es prenen a les assemblees del jovent, i hi haurà una part de la reunió que serà del moll i una altra que serà més jovent, i això ens trobàvem gairebé cada setmana els diumenges a la tarda...” (CEL_L2RV_Jove3A).

3.2. Bloc B: Valoració de la comunitat

3.2.1. Taula de freqüències

A la taula 6 es recull la informació sobre els codis que fan referència a la valoració de la comunitat a partir de les opinions de les persones joves entrevistades, i com es distribueixen aquestes entre els perfils de les persones joves entrevistades.

Taula 6. Freqüències dels codis de la descripció de la comunitat

	JOVE 1				JOVE 2				JOVE 3				Totals	
	N	Row rel	Col rel	Tab rel	N	Row rel	Col rel	Tab rel	N	Row rel	Col rel	Tab rel	N	Table-rel
Agents: Administració	1	11,11%	0,48%	0,07%	1	11,11%	0,50%	0,07%	1	16,67%	1,43%	0,11%	3	0,66%
Agents: Altres agents	5	27,78%	2,22%	0,37%	0	0,00%	0,00%	0,00%	1	8,33%	0,82%	0,11%	6	1,32%
Agents: Família	21	14,00%	10,85%	1,53%	27	18,00%	17,30%	1,97%	2	2,00%	2,86%	0,22%	50	10,97%
Agents: Grup d'iguals	12	8,89%	6,68%	0,88%	25	18,52%	13,20%	1,83%	8	8,89%	8,38%	0,88%	45	9,87%
Agents: Professionals/referents	23	16,67%	13,45%	1,68%	14	10,14%	7,20%	1,02%	9	9,78%	9,20%	0,99%	46	10,09%
Espai virtual	1	4,76%	0,93%	0,07%	1	4,76%	0,50%	0,07%	5	35,71%	6,53%	0,55%	7	1,54%
Espais i equipaments	14	23,33%	6,92%	1,02%	0	0,00%	0,00%	0,00%	6	15,00%	7,35%	0,66%	20	4,39%
Moments	22	11,28%	12,96%	1,61%	24	12,31%	12,90%	1,75%	19	14,62%	18,01%	2,08%	65	14,25%
Programes i serveis	23	18,70%	11,83%	1,68%	7	5,69%	3,72%	0,51%	11	13,41%	10,23%	1,21%	41	8,99%
Recursos	4	4,04%	1,85%	0,29%	14	14,14%	9,33%	1,02%	15	22,73%	14,73%	1,64%	33	7,24%
Totals	79	13,52%	100,00%	13,52%	175	12,79%	100,00%	12,79%	96	10,53%	100,00%	10,53%	456	100,00%

Font: Elaboració pròpia

En la valoració de la comunitat s'han codificat 456 cites. El codi que apareix amb més freqüència pels tres perfils és el d'*agents* (140 cotes), menys significatiu en el discurs de la persona Jove 3. Entre els agents, *família* (50 cites) és molt més present en els discursos de les persones joves no associades i amb menys vinculació comunitària, essent gairebé inexistent en el discurs de la persona Jove 3. En canvi, el *grup d'iguals* (45) o les *professionals/referents* (46) són freqüents a tots els relats, essent per la persona jove 1 més rellevant les professionals/referents (13,4% de les seves cites) i per la persona jove 2 el grup d'iguals (13,2% de les seves cites). Les cites d'agents amb menys freqüència fan referència a l'*administració* (3 cites) o *altres agents* (6 cites). De lluny, el segon codi amb més freqüència és *moments* (65), que apareix amb la mateixa intensitat en els tres perfils de persones joves. La freqüència de cites relacionades amb els *programes i serveis* (41), *recursos* (33) o *espais i equipaments* (20), en canvi, presenten diferències entre els grups de persones joves: mentre que la persona jove 2 no fa referència als espais i equipaments concrets, la persona jove 1 quasi no menciona els recursos i, en el discurs de la persona Jove 3, apareixen els tres codis gairebé amb la mateixa freqüència. Per la cua, *espai virtual* gairebé no aglutina cites (7).

3.2.2. Descripció detallada de cada codi

Espais i equipaments

Es considera que hi ha pocs espais i equipaments juvenils i que, caldria una ampliació d'aquests com la creació d'espais per fer música o punts de trobada per poder desenvolupar projectes propis. Tots es considera que estan dirigits a gent gran i a infants. Dirigits a persones joves trobem, per una banda, el Moll, el casal popular gestionat per persones joves i, per altra banda, hi ha el local jove que és un referent molt potent en diferents etapes de la vida, sobretot, ofereixen un acompanyament i una ajuda amb els estudis, en descobrir interessos i motivacions... Les professionals que hi treballen allà fan que sigui un espai on les persones joves hi volen anar.

El fet que Celrà està marcat per una divisió en el territori (el poble i el polígon), fa que les persones joves que viuen al polígon creuen que els espais del poble són més per la gent del poble.

“Bueno, al principio me gustaba mucho no sé, el local, en plan tenia deberes y me gustaba más porque podíamos jugar, estábamos todos juntos, hacíamos muchas dinámicas... claro, proponias algun taller y pues lo hacíamos... no sé, estaba guay. Después, conforme fui creciendo, no supe donde dirigirme, y fue como un referente sabes, la gente que está ahí...” (CEL_L2RV_Jove1A).

“Es la residència d'avis que fan activitats, o sigui, per gent gran... també hi ha no sé, parques, está el esplai para los niños pequeños, pero para juvenes... tenemos que tener, estar ocupados, no hay nada...” (CEL_L2RV_Jove1A).

“Per altra banda, si jo fos..., tingués alguna responsabilitat, els citaria a l'ajuntament molt sovint. “Què feu, qui sou, què us trobeu, què teniu en ment, quins projectes teniu ganes de tirar endavant?” També. que sentin que formen part d'algo. Que no són ells sols allà, sinó que formen part d'un poble, d'una comunitat, i que tenen capacitat de decisió i de, fins i tot, no sé, per a la festa major, de fer els actes més importants, i que la gent hi vagi i tal. Això seria algo que faria segur, com més implicació institucional...” (CEL_L2RV_Jove3B).

Programes i serveis

En els discursos de les persones joves es pot veure que hi ha una trajectòria molt clara entre l'escola i el Jovent. El principal servei que més es menciona per la persona jove 1 i 2 i que ha tingut més rellevància per a elles, ha estat el Local. Allà s'hi donen tallers, diferents activitats, cursos, dinàmiques, suport escolar, acompanyament i suport, ajuda en tràmits administratius com demanar una beca o fer una preinscripció, orientació laboral...

Per altra banda, trobem el Moll (Casal popular) gestionat pel Jovent de Celrà.

També es fa una breu menció d'altres serveis com: la biblioteca, els serveis socials, la radio, la revista la Llera de Ter, la batucada els Txecs, la Fleca (un grup de dones empoderades) i el casal d'estiu. Altres entitats com: l'Aulet, el SEPC de Celrà, Arran Celrà i les Goges de Celrà.

Destaquen la necessitat d'ampliar els serveis juvenils i oferir més activitats que els hi puguin interessar.

“Bueno, al principio me gustaba mucho no sé, el local, en plan tenia deberes y me gustaba más porque podíamos jugar, estábamos todos juntos, hacíamos muchas dinámicas... claro, proponias algun taller y pues lo hacíamos... no sé, estaba guay.

Después, conforme fui creciendo, no supe donde dirigirme, y fue como un referente sabes, la gente que está ahí...” (CEL_L2RV_Jove1A).

“Sí, ni idea i tot a través del teatre i no sé què, i allà va sortir una cosa molt molt molt important que és el moll, que és el casal popular de joves, el moll, i una altra cosa és que nosaltres allà vam dir, perquè teníem referents de Barna, aquest en Pau Camps que et dic que és el meu millor amic, ell sempre mirava vídeos de casals populars de Barna i cases d’okupes... vull dir que nosaltres teníem aquests referents i en Pau va dir hem de fer com a Gràcia que ho he vist a no sé on, ho hem de fer aquí a Celrà, tal i recordo que un dia parlant-ho, i sí sí, estàvem a la tancada aquella i vam dir tu, hem de fer-ho, hem de fer un casal, conclusió que no sé perquè va venir en Dani Cornellà que en aquell moment ja era alcalde, a veure’ns, va passar un rato eh suposo i li vam dir Dani, volem un local, i ja està... i va dir bueno ja ho parlarem, lo típic, el projecte, vam escriure 4 coses, el que sigui, ens van proposar varis locals i al final va quedar aquest d’aquí, que és el moll, abans era de la Peña blaugrana, la penya blaugrana es va desintegrar no sé què i ens el vam quedar nosaltres...” (CEL_L2RV_Jove3A).

“Algo diferente sí, también es rollo jo que sé, si haguessin fet... aquí no ho fan, si haguessin fet algo de kickboxing... de boxeo...” (CEL_L2RV_Jove2A).

Espai virtual

Les xarxes socials com l’Instagram, esdevenen claus perquè les persones joves segueixin a diferents col·lectius i organitzacions per estar al dia de les diferents activitats que es fan al poble. La societat ara és digital i cal que la comunitat també sigui virtual perquè és una eina de comunicació molt potent que et permet estar connectat amb tothom i saber tot el que es fa. Però l’espai virtual també el veuen com a perillós en relació a construir comunitat ja que les relacions personals amb la gent, conèixer bé el territori, etc., no té el mateix valor que fer-ho virtualment.

“Bueno ahora, intento seguir más... cosas que puedan informar... por ejemplo la fundación SerGI, no la conocía, y tampoco la hubiera seguido pero... me dijeron va siguela que estaremos subiendo cosas, tal y cual, y la seguí, y así me entero de programas que tienen, de eso...” (CEL_L2RV_Jove1B).

“Clar, la comunitat ara on queda? És una altra. La teva comunitat pot ser virtual també. De fet, durant la pandèmia... A mi molta gent em deia: “Jo, a la pandèmia em vaig fer amb molta gent a través de les xarxes. Per què si no sé qui de les dones gambianes organitzaven algo, nosaltres hi anàvem? Perquè formàvem part d’això. I ara, en canvi, no hi vas perquè la teva comunitat és una altra, i ja poder no és al poble. Llavors, el comunicat també s’ha de penjar a l’instaStories, en favor del Black Lives Matter, i et quedés tan ampla” (CEL_L2RV_Jove3B).

“Per a algunes coses molt bé, però per al tema de comunitat i relacions personal, conèixer el territori i sentir-te part d’un lloc, et destrossa” (CEL_L2RV_Jove3B).

Moments

Els moments vitals que han sigut claus pel desenvolupament de les pròpies persones joves es donen sobretot, en l’etapa de la infantesa i l’adolescència en relació amb la família i l’entorn.

Canviar de país, adaptar-se a un context diferent o estar-se movent d’un lloc a l’altre, són moments que han marcat la vida de les persones joves.

Tenir una família desestructurada i vulnerable, ha condicionat el seu desenvolupament personal i professional. Viure etapes sense la família o no tenir el seu suport i acompanyament, presenciar baralles entre els pares, tenir responsabilitats econòmiques dins la família, no poder estudiar el que vols, són alguns dels moments que apareixen. En algun cas, fins i tot, aquests fets els ha portat cap a les drogues i l'alcohol.

Altres moments claus durant l'etapa de l'adolescència es participar al Local, tenir contacte amb les professionals que actuen com a referents i t'acompanyen amb el que necessites, com demanar una beca per poder estudiar o crear espais i projectes juvenils autogestionats com la creació del Jovent de Celrà.

Es fa una breu menció de la pandèmia, moment que en tot va ser més difícil i el vincle amb la comunitat també es va veure afectat.

“he volgut sempre... m'hagués molat arribar a ser bomber... però clar jo no tindria vida, perquè haig de treballar sí o sí, perquè haig d'ajudar a la família, si hagués tingut una família amb pasta, amb calers, que el meu pare en el seu moment sí que els tenia, però clar, la meua mare i tal... el meu pare va deixar i es va arruïnar” (CEL_L2RV_Jove2A).

“Sí, ja et dic, per la meua mare, jo era petit i en el meu pare l'apuntava amb el ganivet en baralles i jo allà al mig, de petit, amb 6 anys o 7... i tant...” (CEL_L2RV_Jove2B).

“De hecho, estoy conectando mucho con mi yo pequeña de no sé, un día me vino y empecé a tener recuerdos de cuando iba al cole y así, y me acuerdo de un cambio de cuando llegué claro, muchas veces me sentía como que no sentía la sensación de familiarización y cuando yo llegué estuve sola dos años, sin mi familia con mi abuela y era como que puse muchas barreras a mi familia, como que he llegado a un sitio nuevo y quiero adaptarme a como es, y no sé, hubo un cambio de cuando estaba en El Salvador y llegué aquí, de como que tengo más carácter... en el insti también... en segundo de la ESO ya empecé más a ser extrovertida porque conocí a una niña que era como popular y nos llevamos muy bien pues empecé a ser más extrovertida, luego vino mi madre y cuando llegó fue como, era aumentar mis barreras, como tener más carácter aún” (CEL_L2RV_Jove1C).

“Aquí hi ha un impass de temps, que jo no sé ben bé què va passar, ningú ho sap, que de cop, hi havia com la figura, això estic quan jo feia 4t d'ESO, 2014, entre 2013/2014, estem allà, va passa tot això, en què l'assemblea de joves s'estava desintegrant i s'estava començant una nova assemblea de joves, i no sé si va entrar a començar a treballar la Mariona, que és la tècnica de joventut, que ara ja no ho és exacte, va començar a treballar la Mariona, i en aquell moment recordo que ens va dir, no sé com va arribar a nosaltres, va arribar i va dir veniu al local jove i fem una dinàmica i a veure què fem, i anàvem així, vam anar allà, vam fer una dinàmica activa, no vam xerrar tant, i es va acabar allà, i al cap d'uns dies, li vam dir a la Mariona volem venir al local, però vam anar-hi nosaltres, i de fet tinc la foto del dia que vam dir ens direm el Jovent de Celrà, i farem...” (CEL_L2RV_Jove3A).

“Van en paral·lel, jo us dono tota la llibertat del món, ara bé vosaltres heu de tenir més responsabilitat, i ens va fer això, me'n recordo molt, i ens va dir vosaltres autogestioneu-vos, si voleu anar a dormir a les 6 del matí, aneu-hi, però jo demà a les 9 us vull a tots aquí per començar, i sí sí, va anar així i ho vam aprofitar el màxim, dormíem allà amb tendes, i aquí clar, 3 dies, se'm posen els pèls de punta només de

recordar-ho, perquè va ser increïble, va ser molt molt guai, molt guai” (CEL_L2RV_Jove3A).

Recursos

La dimensió de recursos casi no té presència en els relats de vida com a tal. Es parla més d'espais i moments, que no pas de recursos econòmics i materials.

Es parla, sobretot, d'accedir a recursos econòmics com demanar una beca.

L'ajuntament que ofereix recursos com un local per desenvolupar projectes juvenils, contracta a persones joves a la brigada municipal...

“La beca nomsims? 19’ 45” creo que de la Fundació SER.GI, i a parte... Es una beca que te pagan, pues todo... si necesitas, si tu demuestras que no puedes pagarte los estudios, ellos te lo financian todo, y a partir de que empezamos con la beca pues ya me fui pasando más por el local, luego me dijo lo del proyecto ACOL? Para trabajar y bueno, luego me dijo lo del voluntariado, y acepté, le dije que sí, que me gustaría. Así me podía vincular al mundo social de por aquí, de Celrà” (CEL_L2RV_Jove1A).

“Després vam fer tres mesos de brigada, que és així un projecte que t’agafen per ajudar als de la brigada d’aquí del poble, i t’estàs tres mesos fent mitja jornada els matins...” (CEL_L2RV_Jove2A).

“Déu ni do, és bastant gros... Txecs hi feia cada divendres, l’esplai el teníem tot l’estiu per fer casal, els dissabtes hi anàvem a fer esplai... tot això, que sempre quedi ordenat, recollit, net, perquè els que vinguin després no es mengin la teva merda, exacte, és que això... funcional... nosaltres no pagàvem res això és veritat, l’ajuntament cedia i ho pagava tot, mai vam haver de pagar ni un lloguer ni l’aigua, ni la llum ni absolutament res” (CEL_L2RV_Jove3A).

Agents Professionals - referents

Les professionals han actuat com a referents molt importants dins la vida de les persones joves. Es parla de la importància dels vincles que es generen o de la importància d’haver conegut certes persones. Han sigut guies i orientadores que els han acompanyat tant a nivell personal com emocional, professional, etc. Els han facilitat eines per inserir-se al món laboral, tramitar documents com beques o preinscripcions, recursos per saber responsabilitzar-se, tenir capacitat de decisió i autogestionar projectes. També, els donen a conèixer els diferents projectes que hi ha a la comunitat per a persones joves i els animen a participar-hi.

Aquestes professionals transmeten molta confiança, empatia i escolta activa. Això les fa sentir molt acompanyades i compreses en tot moment.

Referents que, a dia d’avui, encara ho segueixen sent.

“No, había otra, luego se cambió y hubo la Eugi, no la Eugi no, bueno no sé, llegó la Eugi y luego la Marta, y fueron las dos más presentes... Y bueno me gustaba mucho porque la Eugi es como psicóloga, y siempre me ha gustado, y la Marta pues en el ámbito social pues también, y era como un complemento de lo que me gustaba de las dos... y no sé, conforme tenía un problema, hablaba con ellos, me daban soluciones...” (CEL_L2RV_Jove1A).

“Ya... tenía mucho refuerzo detrás de la Marta y la Eugi, porque por cualquier cosa yo iba y decía oye que me han echo esto, me han dicho lo otro, y tener... si me siento perdida me agobio muchísimo, y claro ellas me daban soporte, y fue como si tiro por ese camino, está bien sabes, me lo han dicho ellas sabes... y claro luego el sentir que alguien te tiene cariño, te quiere, fue como... sabes? Pero siempre sentía el vacío de mi familia” (CEL_L2RV_Jove1C).

“Sí, sí sí, més en lo personal, jo amb la Marta era... em podia obrir amb tot, em vaig conèixer a mi, m’identificava, i m’explicava i no sé, amb ella em vaig començar a obrir, amb tot el que sentia i havia viscut amb el tema de la meva mare i...” (CEL_L2RV_Jove2A).

“Després, en aquest sentit, a Celrà més endavant va haver-hi un local jove, que nosaltres no el vam fer servir mai, el local jove, com a equipament juvenil, però sí que amb la tècnica, que era la Mariona, ens va fer un acompanyament inicial i crec que molt bo, perquè com a mínim ens constituíssim com a jovent –hola, qué tal– o ens constituíssim com a... Bé, sí, com a jovent” (CEL_L2RV_Jove3B).

Agents Grup d’iguals

Espais juvenils com el Local o el Jovent de Celrà, afavoreixen el vincle que tenen les persones joves amb el seu grup d’iguals. Allà podem compartir interessos, aficions, projectes... i se senten que formen part d’un col·lectiu.

Però, segons la persona jove 2, a vegades, aquest grup d’iguals també poden actuar com a referents negatius ja que tendeixen a fer el que fa el grup.

“Depende del año... al principio no, pero en plan en el insti bien pero fuera no, sabes, en plan, compañeros... luego fue el grupo del local que ya empezamos a quedar, a salir por fuera... ya en el insti... no sé... yo lo siento que fue todo muy familiar.. porque en el grupo nos llevabamos muy bien para ese entonces... no sé, quedabamos cada día, es que nos veíamos cada día en el local...” (CEL_L2RV_Jove1A).

“No sé, es como que es... El hecho de estar con el grupo, te despejas, te tranquilizas, es como una manera de... una vía de escapar a... a tu rollo sabes? No sé, con gente que sabes que no va a pasar ningún problema...” (CEL_L2RV_Jove1A).

“Doncs amb els col·legues que eren de la plaça va haver-hi un moment quan jo vaig deixar l’insti que ens ajuntava un piló de penya, però un piló, o sigui de diferents pensaments, i ens ajuntàvem allà a la plaça i érem un grup” (CEL_L2RV_Jove2A).

“És que a mi el que més m’ha influenciat, i això ho tinc claríssim, en coses de la meva vida, són els meus amics i el meu entorn, que és de Celrà. Però això ho tinc claríssim. I per això també em sorprèn a vegades algú que no s’ha implicat, per què no ha passat?” (CEL_L2RV_Jove3B).

Agents Família

La família no apareix om un referent, al contrari, existeix un buit. Les persones joves 1 i 2 senten que la família no ha estat present a la seva vida, no els ha acompanyat i ajudat, no han participat a projectes de l’escola o de la comunitat i han hagut de prendre responsabilitats que potser no els

pertocava per la seva edat, com ara, donar suport econòmic. Tot i que s'han sentit acompanyats per les famílies de les seves parelles.

Senten que han tingut una pressió per part dels pares i les mares, amb unes regles molt estrictes i amb la falta d'inputs positius. Això genera desconfiança i rebuig cap a la família.

Dins la família, la figura de l'avia ha estat la més present durant l'etapa de la infantesa.

“Yo creo que sí... Y en plan nunca hasta ahora no lo entendía... tenía preguntas como porqué esto porque lo otro, algunas tenían respuestas, algunas no... Y después estando mi madre, hubo otro cambio que fue como ya de desconfianza, porqué era mi abuela y mi madre contra mí, que no hacía como nada sabes? Me acuerdo que lo único era venir a la fiesta del pueblo porqué había conocido un amigo y fue como no puedes ir eres pequeña y tal y yo porqué no? Si todo el mundo va, y más pequeños... y fuimos y me madre fue muy de... sabes? Y me pegó, y desde allí fue más distancia y alejamiento, y a los 16 que podía entrar a las discotecas y me decía tienes que quedarte en casa con tus hermanos, me quedé hasta la una o así, y luego me fui con ese amigo de la fiesta a la discoteca, pero yo ya había avisado, yo voy, y ella no no vas, y yo yo voy, y fui también me pegaron y a partir de allí fue más como desconfianza sabes? Y después ya iba más a mi rollo sabes?” (CEL_L2RV_Jove1C).

“Sí... i clar allà va ser quan vaig començar a fer el que em donava la gana, drogar-me i de tot... no tenia ningú que.. abans tenia la meva àvia que em deia no salgas tal... [...]. Sí, ella ha sigut com la meva mare... i les putades que li he fet també...” (CEL_L2RV_Jove2B).

Agents Administració

Hi ha una clara diferència entre la opinió de les persones joves que han nascut a Celrà i les que venen de fora en relació a veure l'administració com a referent. Les nascudes a Celrà consideren que l'administració fa molt bona feina i que sempre els ha acompanyat en els seus projectes en temes estructurals i de gestió. En contraposició de les persones joves immigrants que creuen que no reben la mateixa atenció i ajuda.

“Llavors, com a valoració diria això: que nosaltres, com la gran sort que hem tingut, és tenir un acompanyament de l'ajuntament sempre, o sempre vam tenir moltes facilitats, com no haver de pagar un lloguer d'un local, no sé, que... Com molt fàcil tot. Que hi havia coses com estructurals, més administratives o així, que llavors no ens havíem de preocupar de fer, i que nosaltres teníem el local i ja està. O sigui, sí que fèiem instàncies per demanar barres, per tot, però també la comunicació era com molt, molt fàcil, tant amb la Mariona com amb l'ajuntament. Llavors, coses que en el moment sí que dius, ai, l'ajuntament no sé què i això i aquí ens posa límits i tal, però vist amb perspectiva crec que vam fer molt bona feina, perquè ens van deixar fer el que vam voler. Molt”. (CEL_L2RV_Jove3B).

“Yo sigo pensando que no sirve para nada, en plan, sí que te ayudan y tal pero es que de que me sirve ir a buscar trabajo y que la persona, es como en todo los Trabajos” (CEL_L2RV_Jove1C).

“Sí, perquè no tens el pare que són amics o perquè jo què sé, no ets allò independentista... jo què sé... o perquè no tens un gran grup... si tinguessis un gran grup doncs potser sí” (CEL_L2RV_Jove2B).

Altres agents (Col·lectius/ moviments/associacions)

La perspectiva que tenen de la gent canvia molt quan les coneixen directament. La gent gran, els pares i les mares dels amics, persones que desenvolupen algun projecte social al poble, s'acaben convertint en referents. Gràcies això, consideren Celrà com un poble que et dona la possibilitat de relacionar-te i conèixer a la gent, que et fa sentir còmode. Cal però, aquest vincle.

“Sí, conforme me acuerdo (riu). Estuvo cuidando una señora mayor y claro, con ella pues venía mucho a comprar por el pueblo, y pues me iba presentando...”(CEL_L2RV_Jove1A).

“Sí, sí sí... por ejemplo yo conocí a un amigo que está su madre, que había hecho dependencia, el ciclo que yo hice, y es una mujer muy emocional, muy sentimental, y yo iba y solo con mi cara ya sabía qué me pasaba, y ya me hablaba sabes, y sabía qué temas tocarme porque sabía que por eso era sabes? Y claro esa mujer también fue un referente para mí en ese momento porque iba y le decía mira que me ha pasado esto, y me decía esto no sé qué, y me empezaba a hablar que no pasa nada, tranquila ya me daba cariño, pero eso es más personal, y me daba un trocito de coca, o de crêpes o lo que sea sabes? Pero podía hablar abiertamente, y ella también” (CEL_L2RV_Jove1C).

3.3. Bloc C: Reflexió entorn a la comunitat

3.3.1. Taula de freqüències

A la taula 7 es recull la informació sobre els codis que fan referència a la reflexió entorn la comunitat que fan les persones joves entrevistades, i com es distribueixen aquests entre els perfils de les persones joves entrevistades.

Taula 7. Freqüències dels codis de la dimensió de reflexió entorn de la comunitat

	JOVE 1				JOVE 2				JOVE 3				Totals	
	N	Row rel	Col rel	Tab rel	N	Row rel	Col rel	Tab rel	N	Row rel	Col rel	Tab rel	N	Table-rel
Diàleg intergeneracional: Comunitat Joves	0	0,00%	0,00%	0,00%	0	0,00%	0,00%	0,00%	1	50,00%	0,83%	0,10%	1	0,21%
Diàleg intergeneracional: Conflicte	1	11,11%	0,34%	0,07%	2	22,22%	1,11%	0,14%	0	0,00%	0,00%	0,00%	3	0,62%
Diàleg intergeneracional: Joves Comunitat	5	11,11%	2,13%	0,34%	5	11,11%	3,06%	0,34%	5	16,67%	4,62%	0,52%	15	3,10%
Diàleg intergeneracional: Joves Joves	1	1,85%	0,34%	0,07%	4	7,41%	2,22%	0,28%	13	36,11%	12,63%	1,34%	18	3,72%
Dinàmiques comunitàries	19	16,67%	6,77%	1,31%	11	9,65%	7,19%	0,76%	8	10,53%	8,91%	0,83%	38	7,85%
Dinàmiques comunitàries: Poder	0	0,00%	0,00%	0,00%	2	33,33%	1,39%	0,14%	0	0,00%	0,00%	0,00%	2	0,41%
Dinàmiques comunitàries: Vincles	19	17,59%	6,77%	1,31%	9	8,33%	5,80%	0,62%	8	11,11%	8,91%	0,83%	36	7,44%
Factors limitadors	76	16,24%	34,41%	5,23%	64	13,68%	43,14%	4,41%	16	5,13%	15,58%	1,65%	156	32,23%
Factors potenciadors	58	16,67%	24,74%	3,99%	34	9,77%	22,67%	2,34%	24	10,35%	26,28%	2,48%	116	23,97%
Propostes	24	25,00%	10,84%	1,65%	5	5,21%	3,79%	0,34%	3	4,69%	2,50%	0,31%	32	6,61%
Propostes: Canvi	12	25,00%	5,40%	0,83%	2	4,17%	1,55%	0,14%	2	6,25%	1,67%	0,21%	16	3,31%
Propostes: Reforç	12	25,00%	5,45%	0,83%	3	6,25%	2,24%	0,21%	1	3,13%	0,83%	0,10%	16	3,31%
Totals	234	16,12%	100,00%	16,12%	151	10,40%	100,00%	10,40%	99	10,23%	100,00%	10,23%	484	100,00%

Font: Elaboració pròpia

En la reflexió entorn la comunitat trobem un total de 484 cites pels tres relats de vida de les persones joves de Celrà. La gran majoria de les cites s'han codificat com a *factors potenciadors* (116) o *factors limitadors* (156), essent els factors potenciadors més freqüents en el relat de vida de la persona jove 3 i menys freqüents en els altres dos relats. En relació al nombre de cites de les dinàmiques comunitàries (38), els discursos de les tres persones joves se centren principalment en els *vincles* (36) més que en el *poder*, que només recull dues cites de la persona jove 2. Seguint l'ordre de freqüència, si ens fixem en les cites del diàleg intergeneracional (37) veiem com la majoria fan referència a les persones joves parlant de les mateixes persones joves (18) o sobre la comunitat (15) més que en el conflicte (3). Pel que fa a la vessant prospectiva, es fa referència per igual al *canvi* a al reforç, 16 cites respectivament, que són molt més presents en el relat de vida de la persona jove 1.

3.3.2. Descripció detallada de cada codi

Dinàmiques comunitàries

Les tres persones joves parlen sobre les dinàmiques comunitàries i quan ho fan, en la seva majoria, fan evident la importància dels vincles. Tant els vincles que es creen amb referents que formen part d'institucions o centres pels quals han passat, com els vincles que es generen de forma més espontània en la quotidianitat del poble i per les associacions o espais que han passat i que les fan sentir-se part de la comunitat. Les dues cites que fan referència a poder es vinculen estretament al relat de la persona jove 2 i la seva desconfiança amb la classe política del municipi.

Vincles

Els vincles amb les referents que es generen en un moment de la trajectòria adolescent, sovint, són perdurables i van més enllà del temps que les persones joves han estat a la institució/centre on han conegut la persona. En la definició d'aquest vincle les tres persones joves denoten la importància de sentir-se escoltades, tenir un espai on la persona referent els doni espai, i no sentir-se jutjades. A través d'aquests vincles les persones joves viuen experiències significatives que són claus per les seves trajectòries futures i ho fan sovint amb les professionals de joventut i el grup de persones joves que les acompanya.

“El recurs si tu li demanes... no ja ho diu ella que amb mi vam connectar molt...”
(CEL_L2RV_Jove2A)

“Bueno, el vínculo como tal nunca lo he perdido porque hablaba con la Eugi, alguna vez que tenía algún deber puntual venía, pero he vuelto a venir más porque me gusta...”
(CEL_L2RV_Jove1A)

“Això ens va canviar la vida a tots els que estàvem allà, moltíssim, (...) ... i tot això era un espai que la Nati sabia conduir perfectament amb 25 joves que érem potser, a ningú crec que se li va fer pesat escoltar els altres, recollir-ho, tractar-ho, i tot això ho lligava, ens lligava la nostra experiència d'adolescents que en aquell moment ningú t'escolta, que et sembla que estàs fet una caca, que no t'agrada que et surtin els pèls a no sé on, que estàs fatal, amb com això ho canalitzàvem a través de la organització”.
(CEL_L2RV_Jove3A)

En les dinàmiques comunitàries també s'evidencia la facilitat en la que la persona jove 3 relata la seva trajectòria participativa i associativa a partir dels espais associatius que li brinda la comunitat,

pels quals hi passa de forma gairebé natural, aprèn a participar, es polititza i troba el que serà el seu grup d'amics i parella en aquesta trajectòria participativa.

"(..), de cop ens vam trobar molta gent de diferents generacions, de fet no érem ben bé un grup d'amics, ens trobàvem però no érem la colla, érem diferents generacions des del 93 fins el 97, que ens trobàvem, i jo allà vaig fer molts amics, i d'allà va sortir la colla que tinc jo". (CEL_L2RV_Jove3A)

"Jo feia un any que vivia amb els meus pares i va ser on vaig dir prou, ja està, i a partir de 2020, a l'estiu de 2020 me'n vaig anar a viure a Sant Julià de Ramis amb la meva parella, i visc allà... clar ell també és de Celrà, i és regidor de l'ajuntament, i era monitor del casal, i ens vam conèixer al casal i era del jovent, vull dir que... sí, la meua vida va lligada a això". (CEL_L2RV_Jove3A)

Les altres dos persones joves també detecten aquests espais participatius que mobilitzen allò que passa a Celrà i normalitzen les trajectòries associatives fàcils i àgils que s'hi donen, per les quals elles no han passat. En aquestes trajectòries hi tenen cabdal importància la implicació de la família i el ser del poble "de tota la vida", perquè les que ho són passen per l'esplai i organitzen les festes i d'aquí passen a formar part d'altres associacions de cultura catalana que aglutina, segons elles, la gent del poble de tota la vida.

"... Els pares, els pares, què tal... se reuneixen i els que volen seguir el camí, se fan col·legues, segueixen el camí de l'esplai de tot i tot porta a ser monitor, ser això del correfoc, a Txecs, i altres històries..." (CEL_L2RV_Jove2B)

Diàleg intergeneracional joves-joves

El diàleg inter generacional és present a les tres narracions de les persones joves. Tot i això en els tres discursos parlen més sobre la seva mateixa generació, és a dir, narren les seves trajectòries més en relació a altres persones joves que amb altres agents de la comunitat i, quan ho fan és perquè ens parlen dels comptats referents rellevants per les seves trajectòries o, en algunes situacions, per exemplificar situacions de conflicte.

Les dues persones joves no associades parlen sobre les persones joves associades com a "elles", per tant, com unes altres amb qui no s'identifiquen. Aquestes "elles" són persones joves que han seguit aquelles trajectòries associatives llargues i que es coneixen de fa temps, un grup homogeni i cohesionat que es coneix bé dinamitza el poble. De fet, la persona jove associada, quan ens parla de les persones joves del poble ho fa destacant aquest dinamisme i associacionisme de la gran majoria, diu ella, de les persones joves del municipi. Tot i això és coneixedora de la homogeneïtat de perfils en la majoria de les associacions on ha format part, s'adona que la majoria han seguit una trajectòria associativa molt semblant i, per això, fa una crida a buscar allò que uneix a totes les persones joves, avui en dia l'habitatge, per crear comunitat.

"Tant de bo. Però, per exemple, tinc un molt amic de tercer d'ESO que viu..., o sigui, com que la seva manera és oposada a la meua, o sigui, en Javi ha viscut..., bé, no ha anat a la universitat, no ha estudiat, no va acabar el batxillerat, molts problemes amb drogues... Tot, bé... Però el seu pare treballa amb la meua mare, treballen junts, i ell i jo érem molt, molt amics de tercer d'ESO, i jo sempre que me'l trobo tinc com un apreci increïble, i de fet, l'altre dia sí que compartíem una mateixa preocupació, que era l'habitatge". (CEL_L2RV_Jove3B)

“Sí clar, el perfil de joves era, tothom havia anat a l’Aulet perquè no hi havia més escoles, érem gent, a veure, no era molt homogeni, perquè érem persones d’arreu del poble, de llocs diversos, gent d’edats diferents, sí que és veritat, que aquí a Celrà hi ha molta gent de Gàmbia, i amb nosaltres només participava en Faja, que era un noi que també participava amb nosaltres a l’esplai saps? Vull dir que ja venia també vinculat de l’esplai i per això venia al Jovent... mmm... però en aquell moment no hi havia tanta gent de Romania, perquè no n’hi havia, érem tots de Celrà”. (CEL_L2RV_Jove3A)

La voluntat de ser o formar part d’aquests grups participatius és oposada per les dues persones joves no associades: una argumenta que té dret, igual que les altres persones joves, a pensar i a organitzar activitats pel poble i, de fet, al llarg de les entrevistes realitzades comença a pensar seriosament en acostar-s’hi. Afirmar que té por, detecta hermetisme i dificultat d’accedir-hi, perquè tot i saber qui són, no manté una relació d’amistat amb elles, un grup que es coneix de sempre i que ha seguit una trajectòria associativa molt semblant.

“A ver, en el insti eran compañeros de clase, no fuera, y claro, yo me relacionaba en el local, y en el local había mayoritariamente gente de fuera, de África, Marruecos, no había... nadie de toda la vida sabes... y no sé... Supongo que el jovent de Celrà son ellos, y yo pues estaba en el local...”

(...)

... Porqué yo también tengo derecho a estar... Si no sé, yo cuando le hablé a la Eugi del Moll ella me dijo ve, ellos seguramente estaran dispuestos, porqué al final si es el Jovent de Celrà y yo soy de Celrà pues puedo.. Y digo pues va voy a intentar, deben estar abiertos...

Entrevistadora: Això et fa por?

Jéssica : Sí un poco sí, pero ya conozco un poco quien lo lleva sabes... Y con esa persona sí que me llevaba bien, pero no había un vínculo de amistad sabes...? Te conozco, me conoces, y ya está sabes...”. (CEL_L2RV_Jove1A)

Quan a la persona jove associada se li pregunta pel tancament explica que elles no tenen la voluntat de ser-ho i que, més d’una vegada, ho havien parlat amb la professional de joventut. És a dir, s’adona que aquests dinàmiques hi són, però no sap com canviar-les.

“És com raro, perquè nosaltres, jo aquesta cosa sempre amb la Mariona ho havíem parlat mil vegades, de l’exigència com de “són molt tancats”. Com ho fem perquè vingui més gent al Moll? Assemblees obertes. No és la manera. Vale, no sé quina és l’altra”. (CEL_L2RV_Jove3B)

La segona persona jove no associada, no té voluntat de diàleg amb aquestes altres persones joves perquè no comparteix amistat ni manera d’entendre el món, creu. Les altres, no formen part de la seva quotidianitat i es reafirma en que té prou xarxa amb els seu grup d’iguals on hi té amistats i relacions íntimes que l’ajuden realment amb els seus problemes. Construeix el *nosaltres* a través d’allunyar-se de les *altres* associades i implicades en el poble.

“...i després vaig conèixer una xavala que ara mateix estic amb ella, i que em va ajudar molt també...”. (CEL_L2RV_Jove2A)

Diàleg intergeneracional Joves-Comunitat

En el relat de les persones joves la visió sobre la comunitat convergeix en un punt: el poble es divideix entre el centre i el polígon i segons a quina de les dues zones pertanyi la persona jove el relat sobre la comunitat varia. La persona jove que forma part del polígon denota com el seu grup i allò que ella fa no està ben vist per la resta de la població, les homogeneïtzen i les posen totes al mateix sac i la relació que tenen acaba sovint en conflicte.

“Perquè érem allà... no sé 20 joves allà fumant, amb cubates, hi havia algun que se passava, li dèiem, se passava, començava a cardar patades a la basura, la liaven... i clar, lo que feia un... si estàvem amb ells, pues ens veien a tots igual...”
(CEL_L2RV_Jove2A)

Per contra, en el relat de la persona jove vinculada al centre del municipi, quan fa referència a la relació que tenien elles en moments de festa amb la gent del poble o fins i tot amb les institucions, aquesta acostuma a ser d'entesa i compresa.

“Recordo com això de les festes, per exemple. Sí que sempre hi havia alguna cosa que anava malament i ens ho deien, però mai vam tenir mal rotllo. O sempre com molta activitat. La meva relació amb l'ajuntament, no sé, crec que ara és tan... Normalitzo molt les institucions perquè sempre havíem tingut relació, des de ben adolescents, ben peques, amb gent de l'ajuntament. No sé, això, aprendre a fer una instància, que és algo que ara ja...”. (CEL_L2RV_Jove3B)

En el relat de la persona jove que viu al polígon però que té certa vinculació amb allò que passa al centre, denotem com la seva perspectiva sobre què és la comunitat i com s'hi vincula ha canviat amb els anys: poc a poc, la coneixença de diverses persones en varis espais li ha generat comoditat i benestar, les relacions de coneixença fora del seu primer àmbit de relacions la fan sentir més propera al poble.

“Jéssica: No sé, antes veía el pueblo diferente, antes lo veía como más dividido que ahora, o sea, en plan, no me llevo con los del pueblo pero sí que es verdad que lo noto más acogedor el pueblo. Al principio era como los grandes con los grandes, los que acaban de entrar con los que acaban de entrar... y así, como en grupos todos... y ahora pues no... gente con la que estaba aquí, que no me iba a llevar... que yo pensaba que nunca me iba a llevar, pues ahora nos hablamos, tu me saludas, yo te saludo, tu me conoces... incluso con gente mayor...”. (CEL_L2RV_Jove1A)

Amb tot, les tres persones joves perceben la comunitat de Celrà com a dinàmica, a través de llaços de relacions estretes i on hi té cabuda la solidaritat.

“Sí, que está bien, no sé, Celrà es así mucho un poco rollo hippie, y yo pues no sabría decirte como es un rollo hippie, pero sí que es mucho como amor y paz, no? Y realmente la gente muchas veces transmite eso... Yo creo que una ideología más o menos así te hace ser mejor persona, es como la peli esa de la cadena de favores, ayudas a uno, y reciben otros, y así...” (CEL_L2RV_Jove1B)

Factors limitadors

En els factors limitadors apareixen principalment dos blocs. Per una banda, tots aquells elements estructurals que dificulten que algunes de les persones joves puguin participar activament d'allò comunitari: condicions materials com les necessitats familiars, els diners o trajectòries poc estables,

o la divisió física del municipi, basada en un urbanisme que divideix les persones joves i els recursos entre el centre i el polígon. Per altra banda, també apareixen barreres simbòliques que marquen una distinció entre les persones joves que participen i activen el poble, amb trajectòries associatives definides i aquelles que es troben al marge d'aquesta centralitat i activitat del municipi, apareixen reflexions sobre qui ocupa i és normal que ocupi els espais comunitaris i qui pot o no participar d'allò col·lectiu.

En relació a les condicions materials, les trajectòries familiars no estables, des de processos migratoris a canvis físics de casa que porten a canvis de referents familiars o tutors en la infància i l'adolescència, marquen les possibilitats d'iniciar trajectòries associatives al municipi. En canvi aquelles persones joves a qui els progenitors animen a participar a espais i entitats tenen trajectòries més fàcils.

*“La meva mare és de Veneçuela... Bueno, sóc d'aquí però no érem els que te cries... que ja des de petit vas al casal i ets súper català i reage i tot això... en aquests sí que...”
(CEL_L2RV_Jove2A).*

Aquesta situació també marca una carència efectiva a algunes de les persones joves que provoca que se sentin soles i desmotivades per implicar-se. A més, dues de les persones joves narren varies situacions en què s'han hagut de fer responsables de membres de la seva família, aportar diners o ajudar-los a nivell de salut. Tot aquests elements quotidians els hi treuen temps per dedicar-se a elles i a pensar en què els hi agradaria fer en col·lectiu. El temps per dedicar-se a pensar en allò comunitari i participar també apareix com una limitació.

“Sí, me estoy tomando un descanso porque siempre buscaba la aprobación aunque yo... yo siempre buscaba la de mi madre y la de mi abuela, en plan, es como... la gente, pues lo ve pero ellas no sabes? Mi familia no... y claro la gente... no me importaba, o sea si que le daba importancia, porque era un poco de autoestima, pero era la carencia esa... sabes... y como no la tenia, no me lo terminaba de creer, y ellas siempre me decían es que tu tienes que hacer las cosas y hablarle a la gente en la cara sabes, pero claro cuando ellas decían esa frase yo no me imaginaba hablandoles a la gente en la cara con mis esfuerzos, sino a ellas... en plan, lo he conseguido sabes? Al darme ese espacio, al irme a vivir con mi novio ellas vieron que me espabilé sabes, porque llegué, mi madre no me quiso pagar el ciclo en 2021, porque yo no tenía dinero” (CEL_L2RV_Jove1C).

“Ens discutíem molt... i després al cap d'un mes quan vaig tornar jo, la meva xicota es va quedar sense feina, li vaig dir que vingués aquí amb mi, va trobar feina aquí, va anar trobant feines per aquí, i vam estar vivint aquí un any o un any i pico, a la que va tornar la meva àvia fa un any, ens vam mudar aquí, viure amb la xicota, l'àvia... era un lio..”(CEL_L2RV_Jove2A).

Una de les persones joves posa de manifest els impediments de no “tenir papers” per gaudir de les ajudes econòmiques que li haurien permès dedicar més temps a allò que realment li interessa i no haver de buscar feina “en negre”, per ajudar a casa. Els diners en les dues persones joves no associades també apareixen com un impediment a l'hora de fer o provar de fer allò que volen:

“Jove: Claro y tampoco podía, a parte de no poder ir, tampoco me lo podía pagar, porque en el transcurso de la ESO mi madre no tenía papeles y claro su sueldo era en negro y era lo mínimo... no tenía la oportunidad de pagar nada...”

Entrevistadora: Y no había becas?

Jove: Sí pero como no tenemos papeles pues no... mi madre es familia monomarental, y no nos dan la tarjeta, ni familia numerosa porque mis hermanos...

(...)

Claro y no sé, sufría mucho por eso, voy a volver, y ayudo económicamente... y claro... la realidad no era esa, lo que yo ganaba, no puedo ayudarles, al contrario, le traje más gastos a mi madre, otra persona gasta más agua, más comida, más de todo, no sé, lo pasaba mal pero ahora he empezado a entender que es la situación que tengo, ya ayudaré más adelante..." (CEL_L2RV_Jove1C).

"Bàsicament he volgut sempre... m'hagués molat arribar a ser bomber... però clar jo no tindria vida, perquè haig de treballar sí o sí, perquè haig d'ajudar a la família, si hagués tingut una família amb pasta, amb calers, que el meu pare en el seu moment sí que els tenia, però clar, la meva mare i tal... el meu pare va deixar i es va arruïnar" (CEL_L2RV_Jove2A).

També apareix l'urbanisme i les dinàmiques relacionals que aquest facilita, existeix el centre i el polígon, dons mons separats que divideixen la comunitat.

"A ver, es mucho de... no sé... yo creo que es comunitat, pero claro, un poco parada sí que está... sabes, no sé... por ejemplo, algo que he escuchado mucho es, Celrà hay pueblo y polígono sabes... Celrà es pueblo y polígono... por ejemplo en el polígono escuché que dicen que el local por ejemplo, estaba más para los del pueblo, sabes, como más... pero yo no creo así, porque yo vivía en el polígono... pero como que la gente del polígono está como un poco más colgada, por así decirlo..." (CEL_L2RV_Jove1A)

Entrant en el bloc més simbòlic, les barreres entre les persones joves de trajectòries associatives i les que no les han tingut es fan evidents, les que no detecten com a impediment el sentir-se als marges:

"Nidea... a veure, jo crec que també, muchos de los que llevan eso son personas que tienen todas sus necesidades completas por así decirlo, gente que tiene una casa aquí, que va muy bien, que seguramente participa con el ayuntamiento y mete a su hijo, no sé eh" (CEL_L2RV_Jove1B).

"Hi ha gent que ho té més fàcil... perquè té els col·legues que fan el mateix, estan al grup i coneixen a la gent que han de conèixer i res, és vull fer això, ja està, al dia següent ho fan..." (CEL_L2RV_Jove2B).

"Si no hagués tingut tant de rotllo a la meua vida, vull dir, jo que sé, i el meu pare també allà..., doncs jo també m'hagués ficat, jo crec" (CEL_L2RV_Jove2C).

O la distància simbòlica entre aquelles que gestionen el poble, càrrecs polítics i altres professionals, i la situació de determinades persones del poble:

"Porqué realmente tienes en cuenta sabes, yo muchas veces he pensado que la gente, yo te hablo más de gobierno o cosas así sabes, estas personas ya lo tienen todo cubierto, no saben realmente la necesidad, y claro cuando tu tienes todo hay algo que por ser humano, la gente es avariciosa sabes, en plan si tu no sabes controlar tu

avaricia o lo que sea, nunca estarás contento, y es lo que pasa, siempre se dice los políticos nos roban... porque es que lo quieren todo sabes, no saben lo que es tener una necesidad y valorar lo poco que tienen sabes, y claro, hacen cosas, pero realmente saben lo que está pasando? Sí vale están reunidos todos en un lugar, pero realmente saben lo que pasa con el pueblo?” (CEL_L2RV_Jove1C).

També l'estimatització de formar part d'un grup que són els “dolents” del poble:

“La única (riu), perquè jo què sé, ens ajuntàvem molt i la liàvem molt, que si bevíem, que sí... jo i en Genís moltes vegades agafàvem l'escombria i recollíem, perquè sinó venien el mossos o el local i era una merda, perquè si no podíem estar allà, perquè fèiem empemptes... i l'ambient que donàvem... i tota la merda que fèiem molts de cops la recollíem... jo què sé, allò que quedàvem, teníem dos porxos o tres, i els van acabar tancant...” (CEL_L2RV_Jove2A).

Per contra, entre les limitacions d'aquelles que sí que participen en associacions del poble trobem el distanciament físic quan van a estudiar o quan té ganes d'independitzar-se i ho ha de fer fora del municipi perquè realment els lloguers són massa cars:

“em va costar molt deixar-ho i aprendre a que ja no estava tant involucrada, perquè el moll va agafar una altra gent, tothom va començar a treballar, no puc venir els caps de setmana, va perdre força, ja no estàvem amb la mateixa motivació...”(CEL_L2RV_Jove3A)

Per altra banda també manifesta cert cansament en haver d'estar sempre a tot i de fet, posa en evidència com les dinàmiques en les associacions o entitats han canviat fins al punt que ara es posa més en valor l'angoixa i el benestar individuals.

“Clar. Però crec que hi ha algo també com de cremar, eh?, que jo vaig acabar molt cansada, com fins un punt de dir “ja no tinc ganes de...” Em vaig cansar, d'estar sempre, saps?, de mil coses allà... I igualment ara això no em crida l'atenció, no em sento com convocada a res concret” (CEL_L2RV_Jove3B).

“Eh, estàs trist? Molt bé, vine, ja farem una birra després. Però vine aquí. Saps? No eren excuses. No dic que sigui una excusa, eh?, però el sentiment de jo ara em sento així i no puc, i no puc. O ara, sobretot en els últims temps ja era com que jo no puc assumir tanta feina perquè m'angoixo, com que ara el discurs va per aquí, i això ja ho vaig veure els últims temps...” (CEL_L2RV_Jove3B).

Com a factor limitador o de bloqueig de la trajectòria personal i grupal apareixen les mesures derivades de la prevenció de la covid-19. El tancar-se a casa, deixar d'establir vincles entre iguals o sortir al carrer, va provocar en la majoria de les tres persones joves uns mesos de tancament, malestar i desgana per involucrar-se i fer alguna cosa.

“Es que fue un año muy duro porque no sé, fue como, de golpe, no tenía relación con mis amigos, no tenía relación con mi familia, estaba como sola sabes?” (CEL_L2RV_Jove1B).

Un altre element que limita la vinculació comunitària és la falta d'informació. La persona jove 1 argumenta que segurament la informació hi és, però que ella no té accés als espais per on aquesta acostuma a passar-se, ja siguin perfils d'instagram o grups de whatsapp.

“Un poco sí, pero a ver, tampoco, o sea, tampoco sabemos si realmente tenemos la oportunidad, porque tampoco nos dan la información sabes? Yo qué sé, yo ahora si me dicen donde tengo que ir para estar en lo de joves, si realmente quiero, puedo ir a preguntar sabes, ya no hay como no sé como decirlo, si no quiero ir, es porque ya no me interesa sabes... ya tengo la información, se donde puedo recurrir, sabes o no?” (CEL_L2RV_Jove1B).

En relació a això, el fet de ser un poble petit on tothom es coneix, a vegades dificulta que aquelles persones interessades facin coses:

“Ya pero el primer paso es complicado, y yo por ejemplo tengo, no trauma però sí que es verdad que a mi me da miedo el rechazo, y que pasa, estoy controlando sabes, pero muchas veces el rechazo te lleva a enfadarte sabes, y tampoco... sabes, en plan, tendría que estar preparada para... y más si, en el jovent de Celrà yo me acuerdo que en el instituto yo tuve un pique con esa persona sabes? Mmm.. ha cambiado, yo también he cambiado, pero es la primera vez que nos volvemos a ver la cara sabes? En plan...” (CEL_L2RV_Jove1C).

A nivell global, les tres persones joves s’adonen que els hi falten espais de trobada comuns, i posen de manifest que altres grups d’edat sí que els tenen o si n’hi ha són tancats.

“es lo que te digo los abuelos tienen Can Cors, todos los abuelos, si quieren pasar el rato y estan aburridos, sabes que pueden ir a Can Cors, que habrá abuelos con los que podrán jugar... hay actividades pensados para ellos... los niños, a ver, no los puedes dejar solos, pero tienen el esplai, el centre obert, el parque... los adultos no sé... ya no sé...” (CEL_L2RV_Jove1B).

“És com raro, perquè nosaltres, jo aquesta cosa sempre amb la Mariona ho havíem parlat mil vegades, de l’exigència com de “són molt tancats”. Com ho fem perquè vingui més gent al Moll? Assemblees obertes. No és la manera. Vale, no sé quina és l’altra” (CEL_L2RV_Jove3B).

Factors potenciadors

Entre els factors que potencien o ajuden a les persones joves a empoderar-se apareix amb força la idea dels vincles i llaços comunitaris, uns llaços que la quotidianitat de les comunitats petites afavoreixen i més comunitats com Celrà on hi ha certa percepció que la gent té tendència a saludar-se i a comptar amb les altres.

“Sí, que está bien, no sé, Celrà es así mucho un poco rollo hippie, y yo pues no sabría decirte como es un rollo hippie, pero sí que es mucho como amor y paz, no? Y realmente la gente muchas veces transmite eso... Yo creo que una ideología más o menos así te hace ser mejor persona, es como la peli esa de la cadena de favores, ayudas a uno, y reciben otros, y así...” (CEL_L2RV_Jove1A).

No obstant aquests vincles es fan realment significatius quan són duraders, generen confiança i donen la sensació a les persones joves que són relacions amb les que poden comptar-hi. En el cas de les persones joves no associades això es fa molt evident amb els vincles que han creat amb les dues tècniques de joventut, que en tot moment tenen molt presents i que les han acompanyat al llarg del seu procés emancipatori. Tot i això aquestes referents positives que apareixen en el si de la comunitat també és present en el relat de la persona jove associada qui recorda a una professora

de l'institut com algú que va encendre-li les ganes d'associar-se i fer coses en grup, canviar, millorar i preguntar-se coses. Aquesta mateixa persona jove també posa de manifest la importància del suport institucional de l'ajuntament.

“Ya... tenía mucho refuerzo detrás de la Marta y la Eugi, porque por cualquier cosa yo iba y decía oye que me han echo esto, me han dicho lo otro, y tener... si me siento perdida me agobio muchísimo, y claro ellas me daban soporte, y fue como si tiro por ese camino, está bien sabes, me lo han dicho ellas sabes... y claro luego el sentir que alguien te tiene cariño, te quiere, fue como... sabes? Pero siempre sentía el vacío de mi familia” (CEL_L2RV_Jove1A).

“Ella, la temporada que va vindre la meva mare jo estava fatal, era un dia de Nadal, no sé si el dia de Nadal que et dic, i ella no estava treballant i va vindre a veure'm a casa meva... i jo plorant, m'ha vist plorant 10000 cops” (CEL_L2RV_Jove2B).

“Però és impossible, és que és la Nati, la Nati té la pachamama a dintre diguem-ne, o sigui ella amb els seus altars, perquè és la Nati... i això ens va canviar molt, i allà va sortir algo, allà vam començar a parlar de gènere i feminisme... i jo què sabia?” (CEL_L2RV_Jove3A).

Suport institucional

Dos elements que també es repeteixen i als que donen importància per poder participar activament de la comunitat és el fet de tenir espais de trobada, espais que et vinculen i que t'obren noves portes i sentir la llibertat en aquests espais que pots ser i fer el que realment vulguis, ser el que realment ets.

“Llavors, com a valoració diria això: que nosaltres, com la gran sort que hem tingut, és tenir un acompanyament de l'ajuntament sempre, o sempre vam tenir moltes facilitats, com no haver de pagar un lloguer d'un local, no sé, que... Com molt fàcil tot. Que hi havia coses com estructurals, més administratives o així, que llavors no ens havíem de preocupar de fer, i que nosaltres teníem el local i ja està. O sigui, sí que fèiem instàncies per demanar barres, per tot, però també la comunicació era com molt, molt fàcil, tant amb la Mariona com amb l'ajuntament. Llavors, coses que en el moment sí que dius, ai, l'ajuntament no sé què i això i aquí ens posa límits i tal, però vist amb perspectiva crec que vam fer molt bona feina, perquè ens van deixar fer el que vam voler. Molt.” (CEL_L2RV_Jove3B).

Sentir que tens llibertat per fer i ser:

“Sabes, libertad para expresarte, qué era eso? No lo sabía hasta que crecí pero ya lo escuché, esto no lo había escuchado antes... en el cole los profes eran muy... restrictivos.. y vine aquí y le dije usted, la profe se quedó dime Nuri y tú sabes? Y yo en plan... qué fuerte... sabes, claro es un país diferente, pero creo que esto también me ha ayudado... de venir de un sitio con muchas reglas, a venir a un sitio que bueno, hay las reglas pero no son igual de pesadas sabes? Vengo aquí y no pasa nada si vengo con pantalones, no pasa nada si voy con botas, y no pasa nada si me gusta vestirme de muchos colores... que alguien te va a criticar, sí, pero ya no va a ser todo el mundo sabes” (CEL_L2RV_Jove1A).

Espai de trobada que et vincula i t'obre noves portes:

“Bueno no sé, como en el local había estas ofertas que se hacen, pues no sé, he ido al teatro a ver como los teatros que hay que normalmente por mi pie no hubiera ido... proyectos no sé, el 25N, leí un año el manifiesto, bueno dos años creo, no sé, es que he hecho muchas cosas aquí en el pueblo... hicimos un cartel, una pancarta para el día de la mujer... estuvo chulo... la exposición esa de aquí del pueblo... tu la viste?” (CEL_L2RV_Jove1A).

“El local es, un local... (riu). No sé, en plan es un local donde puedes... no tener... como todos los recursos pero si puedes ir allí y seguro que vas a salir con... vas a saber donde ir, con quien hablar, quien te puede ayudar, como lo puedes hacer... mmm... no sé, si eres estudiante pues te van a ayudar con los deberes... no sé, es que no sé...” (CEL_L2RV_Jove1A).

“Hi ha un grafit des del primer dia, que el va fer en Jordi, que és un noi d’aquí, Celrà, que es dedica a pintar trens. Bé, i altres coses. Però és de la nostra generació, el va venir a fer ell. És que al Moll s’ha fet de tot. Llavors, per a mi era com un espai de trobada, amb molta gent diferent, però sobretot de gent que ja estava implicada en diferents projectes” (CEL_L2RV_Jove3B).

“És que a mi el que més m’ha influenciat, i això ho tinc claríssim, en coses de la meua vida, són els meus amics i el meu entorn, que és de Celrà. Però això ho tinc claríssim. I per això també em sorprèn a vegades algú que no s’ha implicat, per què no ha passat?” (CEL_L2RV_Jove3B).

“Després, en aquest sentit, a Celrà més endavant va haver-hi un local jove, que nosaltres no el vam fer servir mai, el local jove, com a equipament juvenil, però sí que amb la tècnica, que era la Mariona, ens va fer un acompanyament inicial i crec que molt bo, perquè com a mínim ens constituíssim com a jovent –hola, qué tal– o ens constituíssim com a... Bé, sí, com a jovent” (CEL_L2RV_Jove3B).

Relacionat amb aquest aspecte la motivació és molt rellevant. De fet una de les persona joves fa evident com per aprendre a participar cal passar-s’ho bé i, és més, sovint si t’ho estàs passant i et trobes enmig de persones involucrades, sense adonar-te’n vas començant a teixir una trajectòria associativa. Una altra persona jove també recull alguna evidència i exemples d’iniciatives que funcionen que l’ajuden a motivar-se i a voler fer coses pel poble, és a dir, el passar-s’ho bé i veure que hi ha iniciatives que funcionen són dos elements que motiven a la participació.

“Ara el que necessito és que el meu entorn... A mi a vegades, jo sol em costa molt, però si algú em motiva... Igual que el carnet del cotxe. El carnet del cotxe estava parat, parat. Es va apuntar el meu cosí i em va dir “ja veuràs com me’l trec abans que tu”. I mira, em va xinxar i... Però per competició” (CEL_L2RV_Jove2B).

“Perquè no hi ha una barra... O sigui, per a mi, un dels temes és que la gent s’ho passi bé també. No sé, com que t’hi sentis part, com que hi hagi una implicació també emocional. Vull dir que tinguis un lligam. No sé, aquí, a Celrà...” (CEL_L2RV_Jove3B).

“Yo creo que sí, conozco un grupo de chicos que hicieron una recogida de firmas creo, para hacer un parque de calistenia, porque estaba el pabellón, estaba un parque, y había como cosas como de... para hacer ejercicio y tal, pero estaban muy viejas y no estaban bien, y ellos por su cuenta recogieron firmas y las trajeron al ayuntamiento y

ahora han montado el parque de calistenia. Después, no sé, por ellos no sé qué más eh... sé que alguna vez han hecho talleres de rap, sabes, que aquí en el pueblo les gusta mucho” (CEL_L2RV_Jove1A).

Tot i que amb menys força que en el bloc de factors limitadors també apareixen les condicions materials o ajudes directes com a afavoridores o potenciadores de la participació, doncs si no tens la possibilitat de ser o de fer es fa molt més difícil.

“Doncs molts, o sigui, podré treballar, me dan, a parte de darme el DNI, tenir como identidad, me sentiré persona, tendré trabajo, que es lo que me urge, realmente el no tener DNI me ha traído muchas barreres, la más grande el trabajo, no tener un sueldo digno” (CEL_L2RV_Jove1C).

Finalment, en aquest apartat també es recull una idea interessant i és que aquella qui aprèn a participar disposa d'un aprenentatge i un coneixement que el fan créixer en altres aspectes de la vida, com pot ser el laboral. Una de les persones joves fa evident en l'explicació de la seva trajectòria com tot allò al que es dedica és fruit de la seva trajectòria participativa al poble.

“No sé com dir-ho. Saps? Jo abans feia teatre, abans també feia periodisme, abans també treballava amb la comunitat. No sé, feia tot, tot això també ho feia abans, l'únic és que ho feia com a militància, voluntariat, amb servei comunitari, diga-li com vulguis. I ara tot aquest àmbit l'he anat com convertint en el meu espai professional, i ara cobro per això. (...) Crec que va com per aquí la cosa. Per això no és militància ara. I que me n'ha quedat tot, eh?, crec. M'ha quedat tota la participació i tot. Sí, perquè si no, algú que és com autònom, o emprenedor, que no m'agrada perquè no estic emprenent res però treballo com a freelance, si no has tingut un bagatge de saber-te gestionar i saber-te planificar, organitzar, calendaritzar, fer pressupostos i tot, tot això jo ho he après fent-ho, ningú me n'ha ensenyat (CEL_L2RV_Jove3B).

Propostes - reforç

La persona jove 1 és la que reflexiona més sobre allò que caldria reforçar. Mentre que el amplia els espais de trobada, la persona jove 3 posa de relleu la importància d'un acompanyament a l'institut més enllà del suport acadèmic. Aquestes dues idees també les recull la persona jove 1. Aquesta reflexiona sobre allò que falta al poble per què les persones joves s'hi sentin part. Parla d'espais de trobada, d'informació i de reforçar institucions. Argumenta la necessitat de punts de trobada no dirigits, on les persones joves puguin fer el que vulguin, sense més, idea que també es reforça amb les aportacions de la persona jove 2.

“No sé, pero claro los jóvenes realmente no hay un sitio donde... yo qué sé, yo venga y tal vez, y encontrarte... yo veo tal vez cada día las personas, en el espai jove, acabé cogiendo confianza y digo oye yo también quiero participar..” (CEL_L2RV_Jove1C).

Al mateix temps també argumenta la necessitat d'estar informades. S'adona que es fan coses al poble quan se les troba i detecta que estan organitzades sempre per les mateixes persones. A partir d'aquest fet reflexiona sobre qui pot organitzar coses pel municipi i argumenta que ho poden fer totes aquelles que estan informades de com fer-ho i que, a més, a partir d'aquí poden decidir si volen o no participar. En el seu cas s'assumeix que no té ganes de participar perquè de fet no ho fa, però el principal inconvenient és que no té coneixement de com vincular-s'hi.

També fa una crida a reforçar les institucions perquè tinguin més en compte i es fixin més en la realitat de la persones joves, des de l'atenció de les diverses situacions que passen a l'institut fins a acompanyar a les persones joves en les seves primeres insercions laborals. En aquest acompanyament indica la necessitat d'atencions individuals d'aquelles persona joves que no tenen més referents. Parla i argumenta sobre la necessitat d'ampliar les atencions del Local Jove.

“Clar o més... yo por ejemplo agrandaria el local, sí hay muchas cosas, pero si de verdad quieren ayudar a los jóvenes, el local es el único sitio, ni caritas, ni cruz roja que te ayudan a hacer cursos”. (CEL_L2RV_Jove1C).

Propostes - canvi

La persona jove 2 fa evident la privadesa de condicions materials i quan se li pregunta per allò que fa falta el primer que se li acut és una injecció econòmica, sobretot per les que vulguin estudiar. La persona jove 1 també fa referència a un suport d'acompanyament per aquelles famílies que no tenen recursos, ja que argumenta que ella ha hagut d'actuar com una mare pels seus germans i això li ha tret molt de temps per poder estudiar.

Quan es concreten les actuacions, per una banda, les dues persones joves no associades reclamen certa innovació en tot allò relacionat amb la festa major i l'oci, perquè veuen que tot és molt repetitiu i que està pensat per les mateixes.

“(...) tal vez no en la música, pero en actividades, no sé, es que siempre es lo mismo, estaría bien variar, este año varían la verdad, porque ya tocaba, todo el mundo ha hecho fiestas de Celrà y Celrà ha estado 3 años de fiesta sabes, tenían que hacer algo guapo supongo, que ya lo han hecho...”. (CEL_L2RV_Jove1B).

En aquest punt les 3 persones joves coincideixen en la necessitat d'un espai de trobada, sense condicions. De fet, la persona jove 1 reclama la reobertura del Moll, un espai que ja havia funcionat i que caldria reobrir.

“Primer, els faria, o sigui, els cediria un local, segur. Un lloc on anar a trobar-se. I els cediria sense cap condició. Bé, sí, “no la lieu a la nit, responsabilitzeu-vos de les coses, responsabilitzeu-vos d'això, esteu vivint a Celrà i teniu veïns”, tal. Un local de trobada. I a més a més, això, que hi facin el que vulguin. Com si volen obrir un bar, jo vam fer nosaltres, vam obrir un bar”. (CEL_L2RV_Jove3B).

I en relació a les institucions apareix una doble demanda: primer, un suport i ampliació de la vessant laboral del local o vincular-la millor amb promoció econòmica i, segon, connectar millor amb totes les persones joves perquè poguessin aprendre fent, organitzant, per exemple, alguna activitat rellevant per la festa major.

“Si jo fos..., tingués alguna responsabilitat, els citaria a l'ajuntament molt sovint. “Què feu, qui sou, què us trobeu, què teniu en ment, quins projectes teniu ganes de tirar endavant?” També. que sentin que formen part d'algo. Que no són ells sols allà, sinó que formen part d'un poble, d'una comunitat, i que tenen capacitat de decisió i de, fins i tot, no sé, per a la festa major, de fer els actes més importants, i que la gent hi vagi i tal. Això seria algo que faria segur, com més implicació institucional...”. (CEL_L2RV_Jove3B).

4. Síntesi

Els resultats obtinguts en aquest informe de relats de vida es triangularan amb els resultats obtinguts en [l'informe de grups de discussió](#) portats a terme amb persones joves, famílies i professionals de la mateixa comunitat i amb [l'informe d'entrevistes](#). La síntesi d'aquest treball és la que dona lloc a [l'Informe de Comunitat Celrà](#). Tots aquests documents són accessibles en obert al Dipòsit Digital de la UdG.

5. Bibliografía

- Martín García, A. V. (1995). Fundamentación teórica y uso de las historias y relatos de vida como técnicas de investigación en pedagogía social. *Aula*, 7, 41-60.
- Mas García, X. (2007). Una mirada creativa hacia el método biográfico. *Encuentros multidisciplinares*, 9, 27, 16-21.
- Maton, K. I. (2008). Empowering Community Settings: Agents of Individual Development, Community Betterment, and Positive Social Change. *American Journal of Community Psychology*, 41(1-2), 4-21. <https://doi.org/10.1007/s10464-007-9153-y>
- Passeggi, M. C. (2011). Aproximaciones teóricas a las perspectivas de la investigación (auto)biográfica en educación. *Revista Educación y Pedagogía*, 23(61), 25-40.

Annex 1. Guió dels relats de vida

*Aquest guió ha de servir perquè qualsevol persona de l'equip tingui clar què ha de fer davant un jove seleccionat per al relat de vida.

Les trobades

Primera trobada

- Crear un espai de confiança, informal, que connecti una mica entrevistat/ada i entrevistador/a.
- Presentació de la persona i el projecte de recerca.
- Recollir el consentiment informat.
- Explicar que no es tracta d'una entrevista, que no farem preguntes-respostes, sinó que és un relat de vida. Un relat de vida consta de 2 a 4 sessions (en funció de com vagi) en què ell o ella podrà esplaïar-se i explicar les seves vivències. Al final, quan ja haguem fet totes les trobades, i abans d'utilitzar-lo per a la recerca, podrà fer una relectura del que haurem transcrit i comentar el que li sembli.
- Cal recordar-li que ens interessa conèixer la seva opinió, les seves vivències i que per això l'hem seleccionat.
- Iniciar el relat de vida, gravar l'àudio.
- Previsió de durada, entre 1 i 2 hores.
- Quedar per a la trobada següent.

Trobades de seguiment

- Continuar amb les parts del guió que no s'hagin tractat.
- Previsió de durada, entre 1 i 2 hores.
- Quedar per a la trobada següent.

Sessió de tancament

- Relectura.

Guió

A tenir en compte per la persona entrevistadora:

- *L'ordre no ha de ser el que presentem.*
- *Anar generant preguntes d'aprofundiment.*
- *Explicar el concepte de comunitat d'HEBE, demanar el concepte de comunitat que sent i que viu el jove que farà el relat.*
- *Si li surten paraules com empoderament o participació, preguntar com entén aquestes paraules.*

Objectiu del relat: Saber qui ha acompanyat el/la jove en el procés d'empoderament, saber com s'ha sentit ell/a i quin ha estat el seu rol en aquest procés.

Estructura del guió

Bloc 1. Descriptiu

Ens agradaria que ens expliquessis la teva trajectòria en relació amb la participació i vinculació a aquest territori des que vas arribar/néixer fins al moment actual.

Preguntes/variables a tenir en compte per ajudar a aprofundir:

- Diries que ets de Celrà/Girona/Ciutat Vella?
- Quan hi vas arribar / hi vas néixer?
- Què significa per a tu el concepte *comunitat*?
- Quina impressió del barri i de la comunitat tens o tenies? És la mateixa?
- Quin record tens de petit/a? Recordes els espais de relació de llavors? I d'ara?
- Com vius el barri? Hi ha moguda?
- En què t'impliques/participes? Per què?
- Per quins serveis/recursos has passat?
- Has anat a l'escola i a l'institut al mateix barri/poble? Hi has fet extraescolars?
- Si no hi has nascut, com recordes el procés d'introducció a la comunitat? Algú t'ha ajudat? En quina mesura t'han ajudat?
- Què entens tu per participar?
- Com diries que et vas començar a implicar i a participar en temes del barri/poble?
- Existeixen experiències o pràctiques liderades pels joves?
- Existeixen moviments socials (liderats o amb presència de joves) que reivindicuin un increment de poder de determinats col·lectius?

Bloc 2. Valoratiu

**Tenir en compte les dimensions d'empoderament i aprofundir quan calgui (si en el relat surten elements que tinguin relació amb les dimensions)*

- **En relació amb la història que ens acabes d'explicar i segons la teva vivència, com valores el suport que has rebut en aquesta comunitat? T'has sentit acompanyat?**

Preguntes/variables a tenir en compte per ajudar a aprofundir:

- Has trobat algú o els serveis que necessitaves quan els has buscat?
- Has trobat a faltar serveis o recursos?
- Com valores els serveis o recursos que has trobat o que hi ha?
- Penses que hi ha xarxa o xarxes o que es tracta d'un lloc desintegrat on tothom fa la seva?
- Com definiries la relació que tens amb la resta d'agents de la comunitat (relacions intergeneracionals)?

- **A partir de la història que ens has explicat, a dia d'avui, diries que formes part activa d'aquesta comunitat? Com definiries la teva activitat o participació?**

Preguntes/variables a tenir en compte per ajudar a aprofundir:

- Si participes en alguna entitat o associació, has pogut treballar en equip en aquesta associació o entitat? Has sigut molt crític o t'has apuntat a iniciatives que ja hi havia?
- Si no hi participes, què fas amb el temps que tens, amb qui el passes? Com el passes? Què t'aporta? Què creus que aportes tu als altres?
- Quins són els principals obstacles o dificultats que t'has trobat per poder portar a terme els teus projectes/iniciatives/activitats?
- Hi ha canvi generacional a les entitats/associacions en què participes?
- Has tingut la sensació que han tingut en compte la teva opinió? T'han convidat a algun espai de consulta o decisió de la comunitat?

Bloc 3. Propositiu

- A partir de la teva experiència com a jove que vius en aquesta comunitat/territori, què posaries en relleu i què hi trobes a faltar?
- Què proposaries de cara als joves més joves?

Annex 2. Codis i definicions

Categories/ code groups	N. de codi i codi	Definició
Dimensions de l'empoderament (individuals o col·lectives/comunitàries)	• Autoestima	L'autoestima és una actitud positiva cap a un mateix que permet apreciar-se i valorar-se.
	• Autonomia	L'autonomia és la capacitat de dotar-se d'objectius i normes pròpies de comportament que possibiliten prendre iniciatives, emprendre accions i autogestionar-se.
	• Capacitat crítica	La capacitat crítica és la capacitat de formular arguments propis i de confrontar-los amb idees externes.
	• Eficàcia	L'eficàcia és la capacitat d'assolir els objectius o efectes desitjats.
	• Identitat comunitària	La identitat comunitària és la consciència de compartir elements socioculturals amb un grup que s'identifica com a comunitat.
	• Metaaprenentatge	El metaaprenentatge s'assoleix en ser conscient que s'aprèn a partir d'aprenentatges previs.
	• Participació	La participació consisteix a ser part o prendre part en alguna cosa.
	• Responsabilitat	La responsabilitat és la capacitat d'assumir i dur a terme les tasques encomanades i les decisions pròpies, acceptant les conseqüències que se'n derivin.
	• Treball en equip	El treball en equip és la interacció d'un grup de persones que, de manera intencionada, col·laboren per aconseguir un objectiu comú.
Descripció de la comunitat	• Espais i equipaments	Espais físics disponibles (no necessàriament dissenyats per a joves) que es fan servir per a joves (centres cívics, centres educatius, carrer, places, etc.).
	• Programes i serveis	Estratègies i actuacions coordinades destinades o liderades pel jovent en la comunitat (administració, entitats, associacions, etc.).
	• Espai virtual	Espais virtuals i xarxes socials (canals YouTube, TikTok, comptes de Twitter...)

		liderats o dirigits a les persones joves, principalment.
	<ul style="list-style-type: none"> • Moments 	Espai temporal on tenen lloc fets importants per al desenvolupament dels joves mateixos.
	<ul style="list-style-type: none"> • Recursos 	Recursos econòmics i materials (no humans) disponibles o no disponibles.
	Agents <ul style="list-style-type: none"> • Professionals/referents • Grup d'iguals • Família • Administració • Altres agents (col·lectius/moviments/associacions) 	Persones o col·lectius que actuen com a referents per als joves i que prenen un paper rellevant en el seu desenvolupament.
Valoració de la comunitat	<ul style="list-style-type: none"> • Factors limitadors 	Elements de la comunitat que generen un impacte negatiu per a l'empoderament de les persones joves. Poden ser tant individuals com col·lectius i tant externs com interns.
	<ul style="list-style-type: none"> • Factors potenciadors 	Elements de la comunitat que generen un impacte positiu per a l'empoderament de les persones joves. Poden ser tant individuals com col·lectius i tant externs com interns.
	Diàleg intergeneracional <ul style="list-style-type: none"> • Comunitat_Joves • Joves_Comunitat • Joves_Joves • Conflictes 	<ul style="list-style-type: none"> - Percepció de la comunitat vers els joves. - Percepció dels joves vers la comunitat. - Percepció dels joves vers la joventut o altres joves. - Identificació del conflicte.
	Dinàmiques comunitàries <ul style="list-style-type: none"> • Poder • Vincles 	Valoració de l'entramat social existent, vincles que s'estableixen i distribució del poder entre ells.
	Estratègies i noves propostes de comunitat per a l'empoderament juvenil <ul style="list-style-type: none"> • Canvi • Reforç 	Canvis/transformacions que hauria de fer la comunitat, o iniciatives/elements que s'haurien de reforçar per afavorir l'empoderament de les persones joves (les necessitats poden ser interpretades en clau de proposta).
	Categories/Code groups	Nº de codi i Codi
Dimensions de l'empoderament (individual)	1. Autoestima	L'autoestima és una actitud positiva cap a un mateix que permet apreciar-se i valorar-se.

Descripció de la comunitat	2. Autonomia	L'autonomia és la capacitat de dotar-se d'objectius i normes pròpies de comportament que possibiliten prendre iniciatives, emprendre accions i autogestionar.
	3. Capacitat crítica	La capacitat crítica és la capacitat de formular arguments propis i de confrontar-los amb idees externes.
	4. Eficàcia	L'eficàcia és la capacitat d'assolir els objectius o efectes desitjats.
	5. Identitat comunitària	La identitat comunitària és la consciència de compartir elements socioculturals amb un grup que s'identifica com a comunitat.
	6. Metaaprenentatge	El meta aprenentatge s'assoleix en ser conscient que s'aprèn a partir d'aprenentatges previs.
	7. Participació	La participació consisteix en ser part o prendre part en alguna cosa.
	8. Responsabilitat	La responsabilitat és la capacitat d'assumir i dur a terme les tasques encomanades i les decisions pròpies, acceptant les conseqüències que se'n derivin.
	9. Treball en equip	El treball en equip és la interacció d'un grup de persones que, de manera intencionada, col·laboren per aconseguir un objectiu comú.
	10. Espais i equipaments	Espais físics disponibles (no necessàriament dissenyat per a joves) que es fan servir per a joves (centres cívics, centres educatius, carrer, places, etc.).
	11. Programes i serveis	Estratègies i actuacions coordinades destinades o liderades per la joventut en la comunitat (administració, entitats, associacions, etc.)
	12. Espai virtual	Espais virtuals i xarxes socials (canals youtube, tiktok, comptes twitter,...) liderats o dirigits a les persones joves, principalment.
	13. Moments	Espai temporal on tenen lloc fets importants pel desenvolupament dels propis joves

	14. Recursos	Recursos econòmics i materials (no humans) disponibles o no disponibles.
	Agents 15. Professionals/Referents 16. Grup d'iguals 17. Família 18. Administració 19. Altres agents (Col·lectius/moviments/associacions)	Persones o col·lectius que actuen com a referents pels joves i que prenen un paper rellevant en el seu desenvolupament.
Valoració de la comunitat	20. Factors limitadors	Elements de la comunitat que generen un impacte negatiu per l'empoderament de les persones joves. Poden ser tant individuals com col·lectius i externs o interns.
	21. Factors potenciadors	Elements de la comunitat que generen un impacte positiu per l'empoderament de les persones joves. Poden ser tant individuals com col·lectius i externs o interns.
	Diàleg intergeneracional 22. Comunitat_Joves 23. Joves_Comunitat 24. Joves_Joves 25. Conflicte	- Percepció de la comunitat vers els joves - Percepció dels joves vers la comunitat - Percepció dels joves vers la joventut o altres joves - Identificació del conflicte
	Dinàmiques comunitàries 26. Poder 27. Vincles	Valoració de l'entramat social existent, vincles que s'estableixen i distribució del poder entre ells.
	Estratègies i noves propostes de comunitat per l'empoderament juvenil 28. Canvi 29. Reforç	Canvis/transformacions que hauria de fer la comunitat, o iniciatives/elements que s'haurien de reforçar per afavorir l'empoderament de les persones joves (Les necessitats poden ser interpretades en clau de proposta)

Dades de contacte:

hebe@udg.edu

@ProyectoHebe

<https://www.projectehebe.com>

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

